

Utopia

Studentmagasinet for
Norges Arktiske Universitet
Nr.13- 39. Årgang
Desember

TIDENES JULEGAVE TIL STUDENTENE. NY STUDENTBY

03	BILDESPELIAL	15	BINGS SPALTE
04	LEDER	16	JUSSHJELPA
04	UTROPIA FØR	17	WORLD'S REFERENCE
05	TIDENES JULEGAVE TIL STUDENTENE: NY STUDENTBY	19	DAIS COLUMN
06	HVOR ER DE?	19	REVOLUTIONARY RESEARCH
07	STUDENTEN, KINAS FORBANNELSE	20	TO SEE BEYOND THE ORDINARY
08	ARCTIC PRIDE	21	CHILLI: EN MEKSIKANSK DRØM
09	HAPPY PRIDE	22	RELIGIØS PROPAGANDA
10	A SILENCED VOICE	24	THE HEAVY METAL PAGES
11	LEARNING HOW TO FALL	26	REVIEWS
12	SJAKKSPALTEN	34	DIKT
14	BLIR MAN SMARTERE AV EX.PHIL?	38	UNDERHOLDNING

Ansvarlig redaktør
LENE OLIN SEDOLFSEN
ansvarlig@utropia.no

Kulturredaktør
EDMUNDO QUIÑONEZ
kultur@utropia.no

Nyhetsredaktør
MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
nyheter@utropia.no

Fotoredaktør
OLGA SHAVRINA
foto@utropia.no

Finnmarksredaktør
STIAN SÆTERMO
alta@utropia.no

Layoutansvarlig
MARTHE T. BÅRDESEN
layout@utropia.no

Trykkeri
NR1 TRYKK TROMSØ

Nettside
WWW.UTROPIA.NO

E-post
REDAKSJON@UTROPIA.NO

Besøksadresse
UNIVERSITETET I TROMSØ TEORIFAGBYGG 2 - 2.138
Telefon 77 62 09 60

Postadresse
Utopia - Studentavisa i Tromsø og Fin-
nmark Universitetet i Tromsø/
Hovedgården
9037 Tromsø

EN STOR TAKK TIL VÅRE FRIVILLIGE!

Forsidebilde	Sana Ahmad	Christian Nilsen	Korrektur
AT Plan & Arkitektur	Kelly Then	Eivind H. Natvig	Sarah Skuseth
Journalister	Kristoffer Olufsen Stål- by	Linnea Nordström	Christina Sofia Larsen
Boyka Todorova	Erlend Wichne	Mari Hildung	Kari Amick
Christian Nilsen	Bjarte Aarmo Lund	Sana Ahmad	Ida Bing
Jens Jørund Tyssedal	Sara Lupini	Illustrasjon	Suzi Andersen
Lyonel Perabo	Ida Bing	Adrian Myhren	Ellen Dobrowolski
Hallvar Agersborg	Matthew Lynch	Boyka Todorova	Simon Steinnes
Elza Böröndy	Foto	Eira Triguero	Chelsea Mackay
Mirjam Lohne Henden	Benjamin Potheir	Julie hagerup	Stewart håseth
Barbara Lesz	Chelsea Mackay	Mateusz Motyka	

BILDESPECIAL: JULESTEMNING

FOTO: Linnea Nordstrom

FOTO: Varvara Alekseeva

FOTO: Linnea Nordstrom

FOTO: Varvara Alekseeva

FOTO: Eira Triguero

LEDERKOMMENTAR

TEKST: Lene Oline Sedolfsen

FØRJULSTANKER MED NOE ATTÅT!

Høstsemesteret 2014 er snart historie, og første adventslys er allerede tent, for å glede oss og markere at vi nå går inn i julesesongen, selveste kapitalismens vugge. Ikke minst skal vi nå programforpliktet kose oss med syv sorter, fet mat, late dager med familie og venner, mange med noe å drikke attåt. TV-ruta skal ikke bare lyse av elendighet som vitner om en brutal verden, men lyse opp tilværelsene med gode klassikere, som lar oss le i fryd og takt med barnet i oss selv. Dette er noe altfor mange mennesker i andre verdensdeler bare kan drømme om i disse dager, da vi kan se i nyhetsbildet at det er en rekke alvorlige humanitære katastrofer i verden i dag, og at den humanitære bistanden ikke kommer frem. Vi skal ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer oss selv, sies det. Så da er det vel ikke rettferdig eller pent og bare «å se» på, vise ignoranse og håpe at verden blir bedre av seg selv?

Viktige studentpolitiske saker er blitt kjempet og vunnet denne høsten. Vi kan blant annet i hovedsak takke partiene Venstre og KrF for å ivareta et av norsk akademias viktigste grunnprinsipper. Gratisprinsippet som vi så fint liker å omtale det, er heldigvis bevart så langt. Og sist, men ikke minst kan vi snart gi 250 studenter nye boliger!

Ønsker dere alle en riktig god jul og et strålende godt nyttår! Og har du lyst til å engasjere deg i studentavisa, er du hjertelig velkommen. Sjekk ut våre nye frivilligegoder på nyåret, og ikke minst, lik oss på Facebook!

NYHETER

Utropia for...

10 år siden

2004: CAFÈ BODEGA har forlatt den ukjente, mørke kjelleren i administrasjonsbygget og flyttet inn i nye lokaler. Den nye plassen har en god atmosfære, og lukten av vafler er fortsatt den samme. President av Studentsamfunnet, Kjetil Karstad savner ikke den gamle Bodega. Er du gal?! Jeg håper den nye Bodega vil tiltrekke seg mer besøk fra nå av, forteller han Utropia.

35 år siden

1979: Debatter folkens! Studentavisa har nok dessverre ikke blitt det debatt-forumet vi hadde håpet den skulle bli. Det er kanskje ikke bare vår skyld? Med dette en oppfordring til alle leserne om å komme med egne meningsytringer, svar på innlegg som har stått i avisa – i det hele tatt – bruke Studentavisa mer! «Dokker treng ikke være så forbanna for å skrive»

Tidenes julegave til studentene: ny studentby

TOPPSAK

TEKST: Lene Oline Sedolfsen

2. desember ble reguleringsplanen for den nye studentbyen på Dramsveien offentliggjort. Nå mangler det bare et vedtak fra Byutviklingskomiteen og Kommunestyret senere i desember, før de 250 nye studentboligene kan bygges.

Allerede i juni i år ble det klart at Studentsamskipnaden hadde fått finansiering gjennom Husbanken, og var klare til å starte utbyggingen av 250 nye studentboliger. Det er det første byggetrinnet i det som til slutt skal bli en ny studentby på Dramsveien med hele 1000 boenheter for studenter og skoleelever. Om alt går etter planen skal disse boligene være innflytningsklar til semesterstart 2016, kan styreleder i Samskipnaden Aleksander Helberg fortelle Utopia, som var tilstede da den ferdigstilte reguleringsplanen ble offentliggjort. Til stede var også nåværende fylkesrådsleder Line Fusdahl (H), byrådsleder Øyvind Hilmarsen (H), politisk rådgiver for byrådsavdelingen for byutvikling i kommunen Tom Erik Forså (Frp) og administrerende direktør Hans Petter Kvaal i Samskipnaden.

Bakgrunnen for at studentene og Samskipnaden fikk denne tomten i gave var et vedtak gjort i Tromsø Fylkeskommune desember 2012. Vedtak ble fattet etter en lengre debatt i fylkesrådet om mangel på

studentboliger, og faren for å miste viktig arbeidskraft til landsdelen.

Tidligere Fylkesråd Pia Svensgaard (A) påpekte den gang at hun trodde denne saken vil komme tilbake til fylkestinget. Hun mente at dersom Universitetet i Tromsø skal komme i betraktning når staten fordeles penger til studentboliger, må Troms fylkeskommune stille tomt vederlagsfritt til disposisjon, og dette er et kjempeløft, sa hun.

Tomta, som studentene fikk i gave hos fylkeskommunen, ble ikke taksert, men det viktigste er at den vil være av stor verdi for landsdelen. En campus nær og helt ny studentby er et kjempeløft for både studenter og Tromsø som by.

Tomten på 40 dekar vil bli studentbyen Tromsøs mest attraktive studentboliger i 2016. For å utnytte mest mulig av tomten til boliger, vil det kun være tilrettelagt for sykkelparkering. Lykken er at studentbyen er plassert ved den busstraseen hvor

Fakta

Vedtaket i Fylkestinget:

Fylkestinget er bekymret over at mangel på boliger for studenter i Tromsø skal svekke landsdelens behov for å rekruttere kompetansearbeidskraft.

For å sikre at Universitetet i Tromsø kommer i betraktning når statlige midler til studentboliger skal fordeles, vil Troms fylkeskommune stille tomt vederlagsfritt til disposisjon for bygging av studentboliger og elevhybler ved Dramsveien i Tromsø.

Fylkesrådet gis fullmakt til å inngå avtale med Studentsamskipnaden.

fortsettelse neste side...

bussen oftest passerer, så det vil ikke ta mange minutter før du kommer deg dit du skal. Faktisk trenger du ikke å ta buss til campus i det hele tatt, da den bare er en kjapp spasertur unna.

-Nyhetene om at reguleringsplanen nå er klar for behandling er en skikkelig gladsak for oss studenter. 250 flere studentboliger vil hjelpe enormt med tanke på det presset det er på boliger her i byen, forteller en fornøyd Aleksander Helberg.

Allerede i januar starter planeringsarbeidet, og når Kunnskapsdepartementet er klar for tildelinger av studentboliger i februar, som følge av nyårets statsbudsjett, er også tomte og Samskipnaden klar til å realisere planene. Slik sett håper man at det vil bli bevilget flere studentboliger til Tromsø, enn de 250 boenhetene som allerede er finansiert. I forhandlingene rundt statsbudsjettet har regjeringspartiene blitt enige om at det skal gis penger til å bygge 2.000 nye studentboliger nasjonalt i 2015. Styreleder i Samskipnaden håper Tromsø kan få en del av denne potten, slik at de kan begynne på byggetrinn 2 av prosjektet.

- De lange ventelistene vi har hatt de siste årene på studentboliger er ikke heldig over langt tid for Tromsø som studentby. De 250 boligene vi får på plass nå hjelper mye, men vi håper jo på fortgang for resten av prosjektet også, sier Helberg.

I tillegg har Troms fylkeskommune gitt tomte for boligene vederlagsfritt til studentsamskipnaden. Og dette er et sterkt signal om at behovet er prekært.

- Mangelen på studentboliger i Tromsø har vært, og er, et problem, og vi mener et godt studenttilbud gagnar både byen, fyl-

ket og landsdelen. Derfor ønsket vi å gi fra oss tomten til dette formålet, sier fylkesrådsleder Line Fusdahl (H).

Det er nemlig lenge siden det ble tildelt studentboliger til Tromsø. Sist det ble bygget studentboliger i Tromsø var etter OL på Lillehammer 1994, da det i etterkant ble etablert en studentby på Mortensnes basert på boligmasse fra OL utbyggingen. Da ser vi bort fra oppføringen av de provisoriske studentbrakkene høsten 2012, da boligkrisen toppet seg og studenter måtte ta inn på byen gamle brannstasjon til langt ut i oktober før de klarte å få husly. Flere studenter valgte den gang å forlate studentbyen på grunn av mangel på bolig. Dette er også noe som bidro til at det ble fart på debatten den gangen tomten ble vedtatt gitt i gave til studentene.

Tirsdag 2. desember kunne altså Troms fylkeskommune, Tromsø kommune og Norges arktiske studentsamskipnad fortelle at alt nå ligger til rette for å begynne arbeidet. Reguleringsplanen er godkjent etter å ha vært ute på høring og at det er så å si klart til å starte byggingen.

- Fylkesmannen hadde noen innsigelsener med tanke på støy, men de er oppklart. Ellers var det ingen innvendinger til planene, sier Tom Erik Forså (Frp), politisk rådgiver for byrådsavdelingen for byutvikling i kommunen. - Forså, som også er tidligere styreleder i Samskipnaden og studentrepresentant, regner med at kommunestyret godkjenner planene, noe vi i Utopia også gjør, etter å ha bevitnet mye politisk godvilje lokalt i denne saken.

nyheter@utopia.no

Foto: Christian Nilsen

«Det er kjempeviktig at vi får bygget mere studentboliger til studenter slik at vi er en attraktiv studentby for fremtiden og kan rekruttere enda flere studenter til byen.» - Byrådsleder Øyvind Hilmarsen

«Dette er tidenes adventsgave til studentene, og er noe vi har jobbet lenge for. Når vi nå kommer i gang, er det enklere for oss å søke om større tildelinger senere.» - Nestleder i Studentparlamentet, Mads Beldo

Hvor er de?

STUDENT

TEKST: Christian Nilsen

Forsvinningen av 43 studenter fra en lærerhøgskole i den meksikanske byen Ayotzinapa 26. september har opprørt mange i Mexico.

Lærerstudentene forsvant på veien til byen Iguala, sør-vest for hovedstaden, Mexico City. Hvor de skulle etter planen delta i en protest i byen. Det lokale politiet sier de stoppet og anholdt studentene, etter ordre fra den lokale borgermesteren,

Jose Luis Abarca, som ønsket å hindre dem fra å avbryte en tale som hans kone skulle ha den dagen i Iguala.

Tre studenter og tre personer i biler på samme veistrekning ble skutt og drept da politiet åpnet ild mot studentene på en vei inn til Iguala, i delstaten Guerrero.

Ifølge rapporter ble de 43 lærerstudentene etter anholdelsen overlevert til et av de lokale narkokartellet i området. I ettertid ble 38 forbrente lik funnet i nærheten av hvor studentene forsvant. Rettsmedisinske undersøkelser har inntil videre ikke kunnet bekrefte om 38 likene er av noen av studentene som forsvant.

Tiden etter forsvinningen av studentene, har over 70 personer blitt arrestert i tilknytning til forsvinningen. Mexicos stats-

advokat har uttalt at medlemmer fra narkokartellet fraktet studentene til en lokal søppelfylling, hvor de ble drept og hvor kroppene deres ble brent.

Selv om mer enn 100 000 har blitt drept eller har forsvunnet i Mexico i løpet av det siste tiåret, er det denne forsvinnings-saken som vekket mest internasjonal oppmerksomhet.

Hendelsen i Iguala har startet protester over hele Mexico, hvorav noen av dem har vært voldelige. Mexicos president Enrique Peña Nieto har kommet under sterkt press, på grunn av hans sene reaksjon på forsvinningen av studentene, samt for å ha forlatt landet mens protestene spredte seg over hele landet.

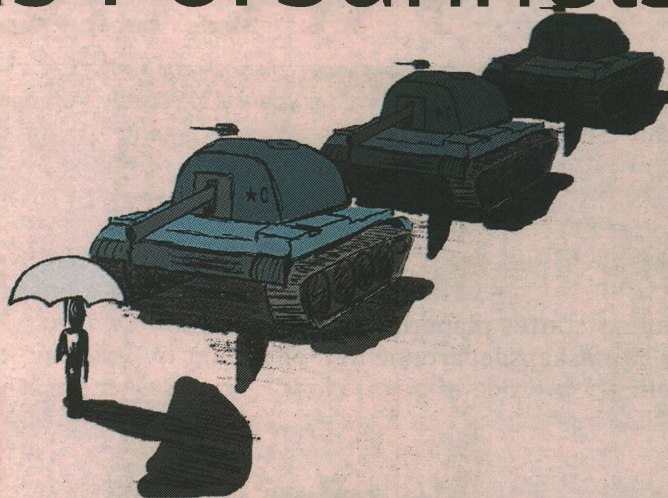
nyheter@utopia.no

Studenten, Kinas Forbannelse?

KINA

TEKST: Christian Nilsen

ILLUSTRASJON: Eira Triguero

Hong Kongs protester blir sett på som Kinas største politiske utfordring siden demonstrasjonene på den himmelske freds plass i 1989. Titusener tok til gatene i Hong Kong i slutten av september da demonstrasjonene først brøt ut. Som følge av at Beijing besluttet å utelukket åpne nominasjoner for valg av Hong Kongs nye Leder (Chef Executive) i 2017. Likheten mellom våren i Beijing for 25 år siden, og det som skjer i disse dager i Hong Kong er vanskelige å unngå.

Begge bevegelsene har blitt ledet i all hovedsak av studenter i Kina, som tradisjonelt sett i Kina sees på med spesiell aktelse blant befolkningen, men som har vokst til brede kampanjer av sivil ulydighet som har vært i stor grad selvdrivet blant studentene.

Som i Beijing i 1989, har Hong Kongs demonstranter møtt støtte og vennlighet i befolkningen i finansbyen, hvor de har fått mat og drikke av lokale kjøpmenn og av lokalbefolkningen. Hvorav andre har bestemt seg for å bli med i demonstrasjonene selv. Foruten å ha den samme pågangsmotet av ungdommelig idealisme, har både Hong Kongs og Beijings demonstrasjoner et felles trekk, som bygger på høflighet, ro og stoisme blant demonstrantene.

Det mest oppsiktsvekkende mellom det som skjedde i Beijing og Hong Kong, kan tilsynelatende virke til å være den støtten demonstrantene i Hong Kong ser ut til å ha mottatt fra Hong Kongs Næringsliv, i en by som er mest kjent for sin pengesterke pragmatisme.

Ikke vold og fravær av våpen utover hjemmelagede primitive gassmasker og provisoriske barrikader har vært et fellestrekk for begge bevegelsene. Når studentene er blitt møtt av politiet, har taktikken vært dialog og forståelse. De har trukket seg tilbake hvis nødvendig for så å okkupere området på nytt, slik som det var på himmelske freds plass for 25 år siden.

Occupy Central with Love and Peace, mer kjent som Occupy Central ble dannet av Pro-demokratiforkjempere under de store gate demonstrasjonene i September. Denne sivile ulydighet bevegelsen er ledet av tre moderate skikkelser – Presten, Chu Yao Ming, jusprofessor, Benny Tai og sosiologiprofessoren Chan Kin-Mann.

Etter kjennelsen fra myndighetene i Beijing i august, mot fullt åpent valg i 2017. uttalte gruppen de ville starte en massiv ikke voldelig protester 1. oktober, som svar på beslutningen til myndighetene i Beijing. Men måtte fremskynde protestene med flere dager på grunn av de mas-

sive student ledende demonstrasjonene utenfor regjerings kompleks i Hong Kong.

Occupy Central har oppfordret myndighetene i Beijing til og ikke starte prosessen med å luften kandidater for Hong Kongs øverste leder til valget i 2017. Gruppen har spilt en mye mindre rolle i det siste ettersom protestene har dratt ut.

Studentene har ledet an i protestene i Hong Kong. Som startet da Hong Kong Federation of Students. Ledet av Alex Chow og Lester Shum, organiserte en ukes lang boikott av forelesninger som startet i slutten av september.

Fjerningen av aktivistene i Mong Kok området er et stor gjennombrudd i myndighetenes forsøk på å avslutte den mest omfattende protestbevegelse i Hong Kongs nyere historie, selv om det kan utløse gjengjeldelses protester andre steder i Hong Kong etterhvert som aktivistene grupperer seg igjen.

Mong Kok har vært et kokepunkt for sammenstøtene mellom studentene og pro-Beijing grupperinger med det formål om å bryte opp protestene, som har stilt en av de største utfordringene for ledelsen i kommunistparti i Kina. Siden brutale håndteringen av den student-ledede pro-demokratiske demonstrasjonene i Beijing i 1989.

Demonstrantene har okkupert deler av byen i nesten to måneder nå, hvorav hovedområdet for protestene er utenfor de offentlige bygninger i Admiralty på Hong Kong Island. Demonstrantene krever at valget i 2017 skal være åpent og det skal være alminnelig stemmerett. De ønsker å være i stand til å nominere kandidater til valg av byens leder i 2017 og har krav om alminnelig stemmerett. I stedet har Kinas nasjonale folkekongressen valgt at de vil være i stand til å stemme bare på kandidater fra en kort liste godkjent av en nominasjonskomité, som er svært Beijing vennlig. Hvor av en kandidatene velges til den nye lederen av Hong Kong, av en særskilt oppnevnt 1200 medlem valgkomite.

Det har vært forsøk på å fjerne demonstrantene fra Hong Kongs gater tidligere da protestene startet. Videobilder av demonstrantene som forsvare seg med paraplyer mot pepperspray ble den definerende bilde av protesten i Hong Kong. Men med Mong Kok ryddet, er det enda to andre områder i byen som er okkupert, blant

annet hoved protest området i hjertet av finansdistriktet.

Det var få som hadde forestilt seg våren for 25 år siden i Beijing at hæren ville åpne ild mot studentene på den himmelske freds plass. Mange spør seg nå om; når vil denne protesten blir altfor pinlig for den kommunistiske ledelsen eller vil deres tålmodighet rett og slett går ut, vil de til slutt svare på dagens protester i Hong Kong på samme måte som for 25 år siden?

Den kinesiske regjeringen red ut den påfølgende storm av internasjonal fordømmelse, og har siden klart å slette nesten all kunnskap om hendelsen blant sitt eget folk. Men ikke blant befolkningen i Hong Kong, som er i all hovedsak etterkommere av mange av de forlot Kina i midten av forrige århundre for å unnsnippe kommunistpartiet og kaoset som fulgte etter de tok makta for 65 år siden. Episoden på den himmelske freds plass i 1989, er en årlig markering i byen, og sitter godt i minne særlig bant den eldre delen av befolkningen.

Kinas president, Xi Jinping, forakter sivilulydighet og antydninger til separatisme i landets befolkning. Mens Kinas økonomi fortsetter å vokse, har han vært opptatt av å projisere et bilde av nasjonal enhet og styrke til verden. På APEC-toppmøtet i november, uttalte Xi at protestene er en "ulovlig bevegelse" og erklærte sin støtte til regjeringen i Hong Kong håndtering av situasjonen.

Noen mener det kan være en annen side av Xi, det har floret rykter i internasjonal media og på blogger. Om at hans far var en av de få i kommunistpartiet som frarådet om bruk av militærmakt mot demonstrantene på den Himmelske freds plass i 1989. Dette har skapt et håp om at president Xi, ikke vil bruke samme voldelige midler som ble brukt for 25 år siden.

Minnene fra det som skjedde på den Himmelske freds plass i 1989 har ruvet gjennom Hong Kong og Beijing fra starten av demonstrasjonene. Mer enn en gang har demonstrantene lurt på om Beijing vil aktivere de 6000 soldatene fra Folkets frigjøringshær som antas å være stasjonert i Hong Kong, men så langt har det ikke vært noen tegn på at dette vil skje.

Arctic Pride

FLAGGHEISING: Ole-Marius Johnsen heiser regnbueflagget foran Tromsø rådhus for første gang

ARCTIC PRIDE

TEKST: Jens Jørund Tyssedal

FOTO: Chelsea Mackay

Endelig kom nordens Paris ut av skapet! 12.-15. november gikk verdens første Arctic Pride av stabelen i Tromsø.

«Arctic Pride er en pride på en annen årstid en de andre, men skal samtidig vise varme og omtanke og skape engasjement», sier Ole-Marius Johnsen, leder i LLH Troms. Dette er første gangen det holdes en skeiv festival i Tromsø siden 2008, og første gangen det fengende navnet Arctic Pride tas i bruk.

Kulturprogram og flaggheising

Festivalen hadde et bredt program, med en viss kulturell slagside, med debatter, og fire filmvisninger på Verdensteatret i sa-

marbeid med Oslo Skeive Filmer, i tillegg til sosiale arrangementer og fest. At det var en arktisk Pride var også tydelig, ikke bare på årstida, men også i at festivalen tok opp spørsmål knyttet til å være skeiv og samisk. Debatten om boka *Queering Sápmi* ble trukket fram som et foreløpig høydepunkt av flere Utopia snakket med. Det symbolske høydepunktet var nok likevel heisingen av regnbueflagget foran Tromsø rådhus lørdag formiddag. Det var i forkant mye oppmerksomhet rundt at dette er første gang man har fått lov til å heise regnbueflagget foran rådhuset, etter at forespørselen om dette ble avslått i 2008. «Politikerene turte ikke ta et standpunkt da, men nå har de turt det, og det er vi veldig glade for», sier Ole-Marius Johnsen.

Varme og vaffelhjarter

Det er Pride-lørdag, og regnbueflagget vailer utenfor rådhuset – men hvor er paraden og de lettkledde mennene som man gjerne forbinder med Pride hen? «De nakne mennene er godt pakka inn i ull og lester», ler Johnsen når Utopia spør om dette. «Vi vil vise mangfoldet i Tromsøs befolkning, og samtidig avkrefter vi nok noen stereotyp-

Dette er første gang man har fått lov til å heise regnbueflagget foran rådhuset

«Vi vil vise mangfoldet i Tromsøs befolkning, og samtidig avkrefter vi nok noen stereotypier».

- Ole-Marius Johnsen

ier». Å kle godt på seg gjorde man nok rett i denne novemberlørdagen, men de som kom forbi LLHs stand på torget fikk kaffe, vafler og solbærtoddy til å varme seg med. Lørdag kveld kulminerte festivalen i avslutningsfesten på swingeriet. Så blir det flere flere Arctic Pride i Tromsø? «Det har jeg trua på», bekrefter Johnsen.

Happy Pride

At Arctic Pride in Tromsø, we met Christiane Prutsch, who is an exchange student from Austria

ARCTIC PRIDE

TEXT: Jens Jørund Tyssedal

FOTO: Chelsea Mackay

nyheter@utropia.no

U(tropia): Why do you take part in the Arctic Pride?

C(hristiane): It's really cool to be part of the Arctic Pride, because it's probably the northernmost Pride event anywhere in the world. And also because I want to support gay and queer rights.

U: Did you go to other Arctic Pride events this week?

C: Not this week, but I was at an event at Driv a couple of months ago. It was about gender and trans issues. And I learned the word "skeiv" (=queer, ed.note).

U: Have you been to other Pride events before?

C: Yes, in Austria. I was at the rainbow parade at my home university.

U: What else do you think about the Arctic Pride?

C: I'm happy to see that Norway has come quite far. It has probably come further than Austria. Although I heard about some things that are quite strange here also, about trans people who cannot have their gender in their passport. Still it is more open than in Austria and not so conservative. But we are also fighting in Austria.

U: Happy Pride!

C: Happy Pride!

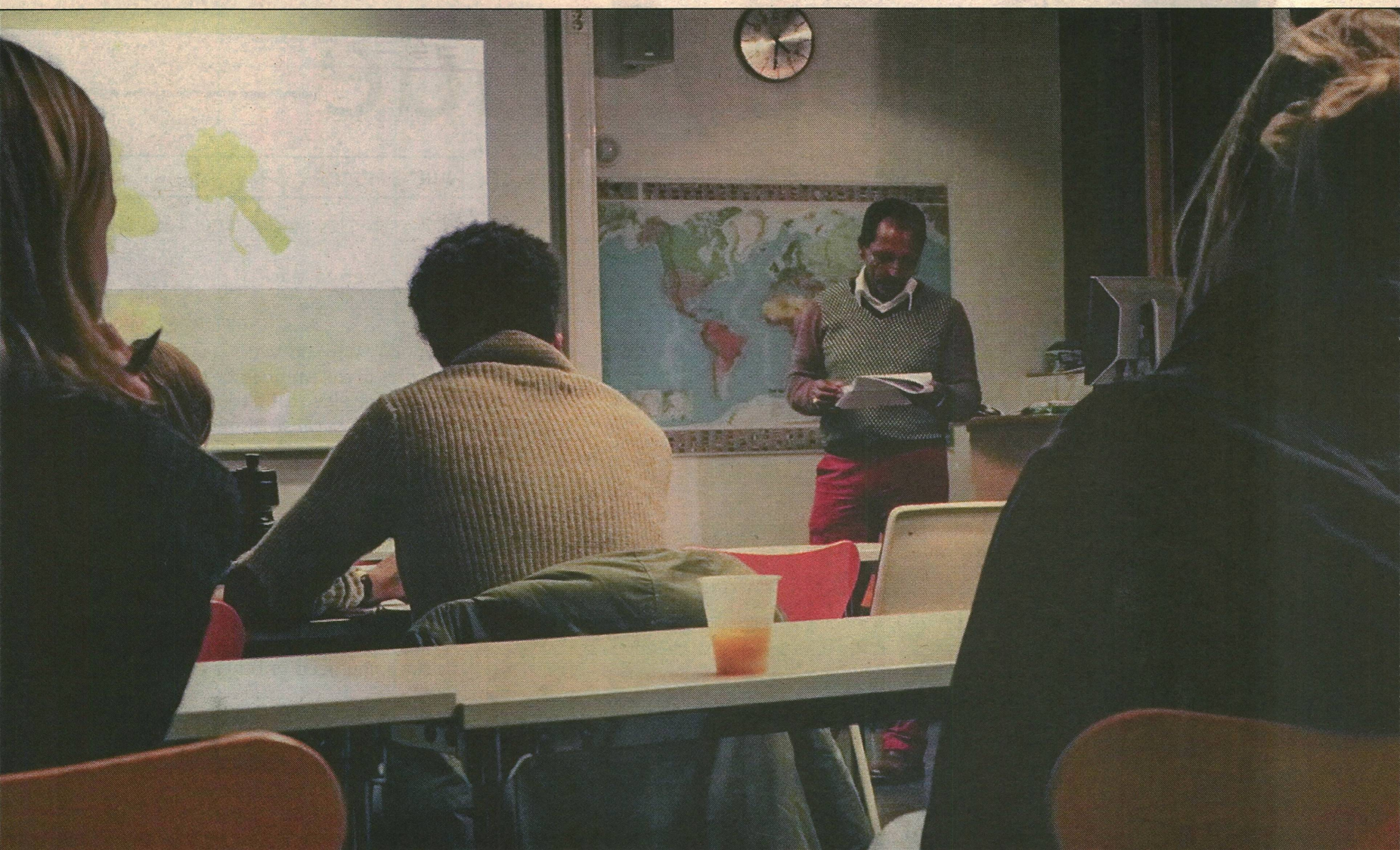

REGNBUEFARGER I VINTERLAND: Regnbueflagget vaiet over Tromsø under Arctic Pride

HAPPY PRIDE: Christiane Prutsch wishes all a Happy Pride!

GOD HELG OG VAFFLER: Happy Pride på LLH-stand i sentrum

A Silenced Voice – Lecture about Ethiopia by Aman Kedir Kamsare

FN-STUDENTENE

TEXT: Charlotte de Jong, Sana Ahmad;
members of the FN-studentene in Tromsø

PHOTO: Sana Ahmad

On Friday 21st of November, the FN-studentene in Tromsø (UN Students) invited Aman Kedir Kamsare, a former political prisoner from Ethiopia and a researcher in Oromo literature at the University of Tromsø, to share his life experiences with the students at the university. The case of Ethiopia is not a well known one, and thus, it was a pertinent opportunity to not only learn more about the history of the country, but also about the current situation and possible conflict resolutions in the future.

Ethiopia currently faces grave human rights violations. It is forbidden to speak negatively about the country and its concomitant politics. By not following the rules of conduct, one can most likely end up behind the bars. Exemplifying this situation most specifically with the freedom of expression, a right guaranteed in almost all international conventions and declarations, one can look at case of the two Swedish journalists who were arrested in 2011 because the Ethiopian government be-

lieved they were doing illegal work. However, according to the journalists themselves and human rights organizations like Amnesty International amongst many others, they were just doing their work and not doing anything illegal. The journalists alongwith 1900 other prisoners were released in 2012.

Nonetheless, Aman chose to introduce the audience with cultural and colorful stories about the varied languages and ethnic communities of his country. What followed from his narrative is the existing reality of assimilation and integration of ethnic communities in the dominant culture of the elites. The most important tool of this domination is language. In the 1970's and 1980's, the language spoken by the majority, Oromo which Aman identifies himself with, was forbidden. The language was not taught in schools anymore and people needed to learn the official language. The speaker was not allowed to use his own language and thus was restricted in exercising his right to culture.

Aman Kedir Kamsare is a story teller. An autobiographer and witness of stories that he has lived, Aman divulged excerpts from his book about the time he was an active student activist, which led him being arrested and consequently jailed without a trial for twelve years. A heart wrenching narrative that it was recounted the conditions of his imprisonment which superseded all humane conditions and

amounted to nothing short of a torture. Fortunately Aman unlike many others, escaped the prison in 1996 to Kenya and was helped by Amnesty International to seek refuge in Bodø, Norway. Sadly, till this day, Ethiopian prisons still remain the most secretive and torturous prisons in the world.

The audience was awed by the narratives presented by Aman and wanted to know more about not only the human rights violations but also how the UN could be strengthened to protect the rights of the people. Also, what was questioned was the image of Ethiopia internationally and the illustration that has been drawn by the West. Taking from the ideas of post-structuralist theorist Edward Said, Aman instigates for real experiences from the conflict and developing nations to be given recognition in contrast to the paternalistic views propagated by the Western countries.

“My argument is that history is made by men and women, just as it can also be unmade and rewritten, always with various silence and elisions, always with shapes imposed and disfigurements tolerated.” - Edward Said

Aman Kedir Kamsare wants to break this silence and tell his stories, stories that are meaningful and educate the citizens of the world.

Learning how to fall

SPORT: SAFETY TIPS

TEXT & PHOTO: Kelly Then

Useful tips for minimising injury.

During popular outdoor activities such as hiking, ice skating, horseback riding, snowboarding or skiing, it is usual to fall. A common reaction of using hands to break a fall has caused many a broken wrist, arm or collarbone.

There is a current national debate about whether parents are over-protective of their children by not allowing them to for example, climb trees, in case they fall and get hurt.

Then there is the ice. Outdoor temperatures in Tromsø fluctuate around freezing point, creating thin veneers of ice, especially dangerous when they are translucent.

At advanced ages, falls may cause hip fractures, limiting mobility, lead to a decline in quality of life, and in the worst cases, death.

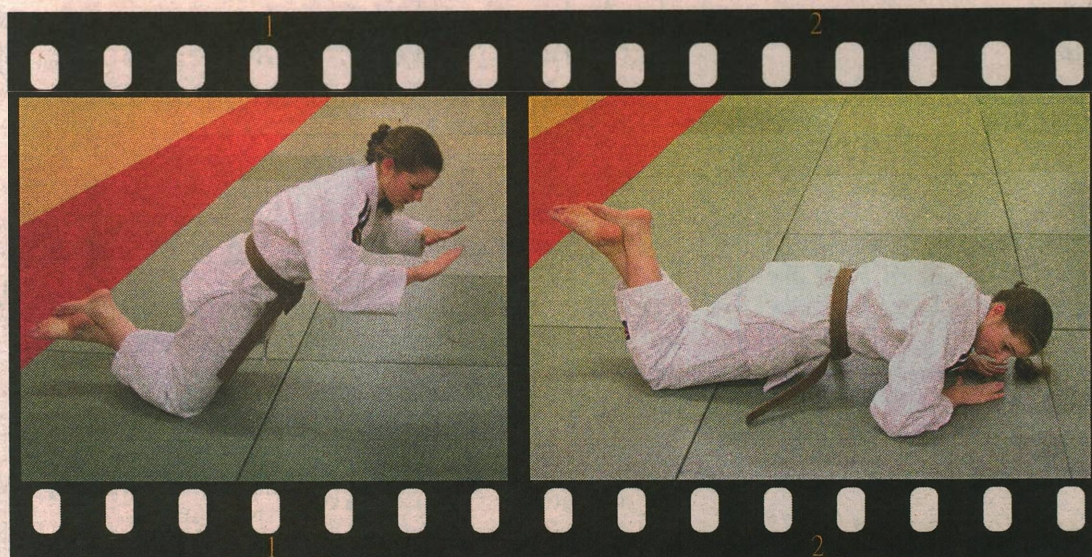
If falls are common from a young age and can lead to serious consequences, should they be feared or are they a fear to be overcome with skill?

The latter, decided Rosalie Evans, an experienced instructor with TSI Judo and a practising occupational doctor. For many years, she has been teaching a practical course on how to fall in ways which minimise injury. Her student, Svenja Rahn, now co-teaches the course.

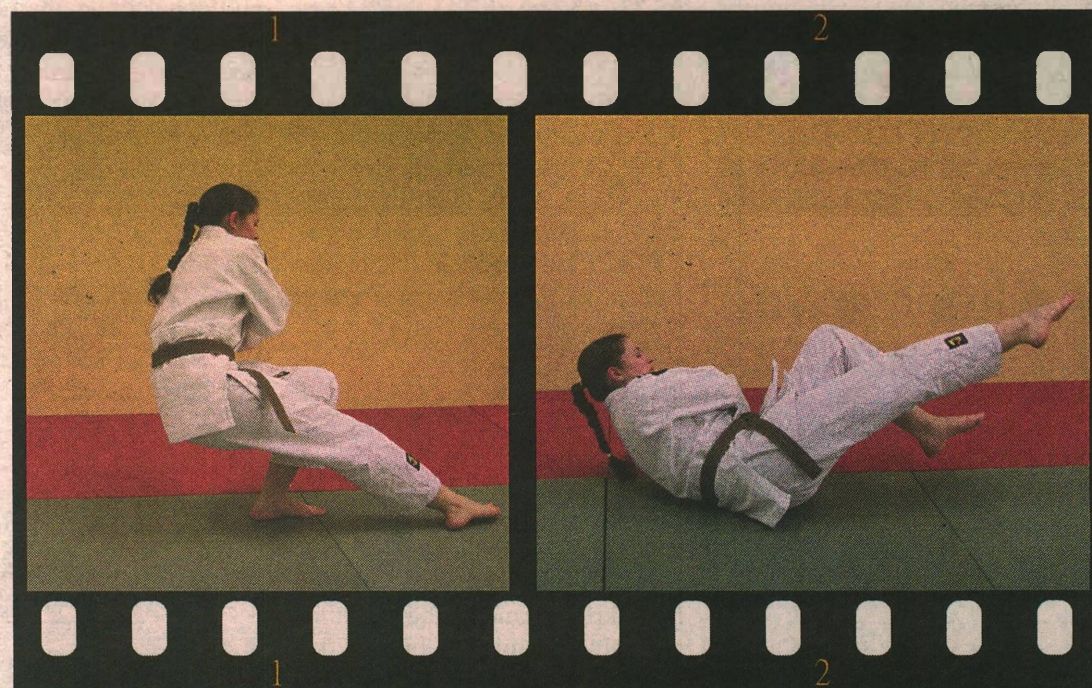
More than 30 students participated in the course at the university this year. NRK reported it in regional news, which was subsequently broadcast nation-wide. Most, if not all, participants were international students. Where were the Norwegians?

Perhaps it is complacency or a matter of cultural pride. Someone wrote, "Norwegians have learned this from early childhood". A Swedish classmate said, "We know how to fall, so that we don't get hurt". On the other hand, a cursory browse of public health data suggests that falls are no less prevalent or serious in Norway than in other countries.

When asked about how judo helps, Svenja replied, "In judo, you learn to fall in all sorts of ways, heights and speeds. It real-

FORWARD FALL: Close the teeth, breathe out, make an inverted V-shape with both forearms, turn the head slightly sideways.

BACKWARD FALL: Close the teeth, breathe out, tuck the chin in, keep your arms close to the body, land sideways on the soft part of the bum and roll backwards.

Facts

- > Breathing out facilitates the impact passing through your body and recovery.
- > Turning the head sideways in a forward fall prevents damage to the nose.
- > Closing the teeth prevents the tongue from being bitten.
- > Tucking the chin in prevents whiplash.
- > Practice helps the body develop muscle memory, so that it becomes an instinctive reflex.

ly helps you get it in your blood and so to speak, never forget it."

While riding horseback, she once fell forward at a high speed and instinctively used what she learnt from judo to turn it into a forward roll. She blacked out during the fall but awoke to find herself unharmed. "It probably saved my life," she says.

If there is interest, TSI Judo intends to run

the course in January, so email tsjudo@gmail.com and 'Like' their Facebook Page to receive the latest updates.

Svenja demonstrates in the following photos how to fall forward and backward.

SJAKKSPALTEN

Magnus Carlsen forsvarte VM-tittelen

SJAKK

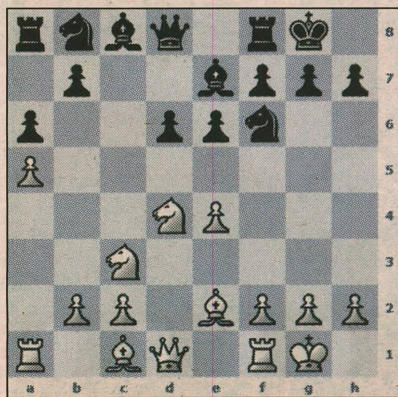
TEKST: Simon Steinnes

Til å begynne med så denne VM-matchen ut til å bli like ensidig som den første, om ikke mer. I første parti presset Carlsen med sort og var nær ved å vinne partiet, og etter at han vant det andre partiet med hvit så det allerede stygt ut for inderen.

1.d4 Sf6 2.c4 e6 3.Sf3 d5

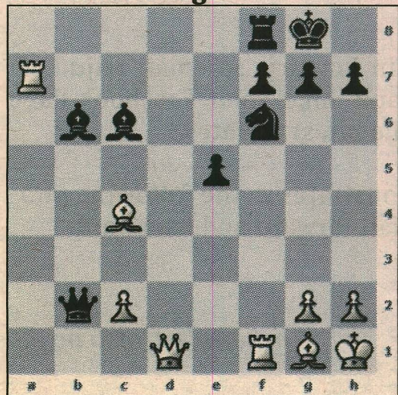
Etter 3. Sc3 Lb4 har vi det som kalles Nimzoidisk, en åpning som Magnus Carlsen har hatt gode resultater med. Med 3. Sf3 unngår Anand denne åpningen, og vi får i stedet en Dronninggambit.

4.Sc3 Le7 5.Lf4 O-O 6.e3 Sbd7 7.c5 c6 8.Ld3 b6 9.b4 a5 10.a3 La6 11.Lxa6 Txa6 12.b5 cxb5 13.c6!

Anand etablerer en farlig fribonde. Partiet hviler i stor grad på denne bonden: hvis hvit klarer å forvandle den til en dronning eller tvinge sort til å ofre materiell for å fjerne den, er partiet sannsynligvis vunnet for hvit, men skulle sort lykkes i å vinne bonden vil hvit ha alvorlige problemer.

13... Dc8 14.c7 b4 15.Sb5 a4 16.Tc1 Se4 17.Sg5

Springeren står i slag, men etter 17... Lxg5 18. Lxg5 og sort kan ikke spille 18... Sxg5 på grunn av trusselen 19. Sd6, som jager dronningen bort fra c8 slik at fribonden kan gå inn. Etter 17... Sxg5 kommer 18. Ld6! og trusselen Sd6 dukker opp igjen. Carlsen lar være å slå, og finner det mest presise trekket.

17... Sdf6 18.Sxe4 Sxe4 19.f3 Ta5 20.fxe4 Txb5 21.Dxa4 Ta5 22.Dc6 bxa3 23.exd5 Txd5 24.Dxb6 Dd7 25.O-O Tc8 26.Tc6 g5 27.Lg3 Lb4 28.Ta1 La5?

Med lite tid igjen på klokka finner ikke Carlsen det beste forsvaret. Sort står dårlig uansett hva han foretar seg, men å gå på med bøndene på kongefløyen var kanskje en bedre plan. Etter 28... h5 er det fortsatt spill igjen i stillingen, men løpertrekket taper.

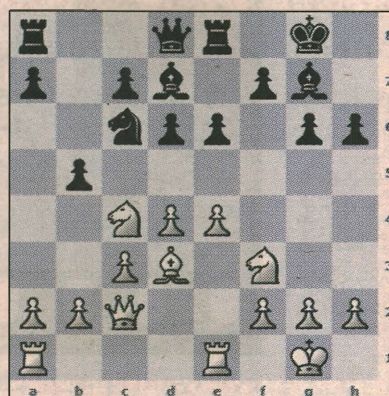
29.Da6 Lxc7 30.Dc4 e5 31.Lxe5 Txe5 32.dxe5 De7 33.e6 Kf8 34.Tc1

Og sort ga opp. Dermed var plutselig stillingen i matchen lik igjen, men en annen ting var kanskje like viktig: Anand hadde bevist for seg selv og andre at han faktisk kunne slå Carlsen. Fjerde og femte matchparti bar også preg av av en Anand med mer selvtillit. I fjerde parti spilte han skarpt og godt med sort, mens han fikk fordel i det femte partiet, selv om begge endte i remis. Det gjorde ikke det sjette partiet, som ble en underlig affære.

1. e4 c5 2. Sf3 e6 3. d4 cxd4 4. Sxd4 a6 5. c4 Sf6 6. Sc3 Lb4 7. Dd3 Sc6 8. Sxc6 dxc6?

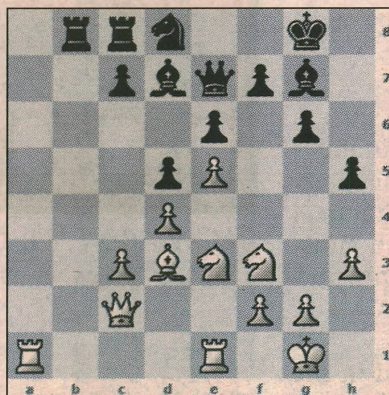
Objektivt sett tror jeg ikke at trekket fortjener et spørsmålstejn, men tidlige dronningavbytter er i utgangspunktet en dårlig ide mot Magnus Carlsen.

9. Dxd8+ Kxd8 10. e5 Sd7 11. Lf4 Lxc3+?

Nok en litt tvilsom avgjørelse av inderen. Hvit pådrar seg riktignok en dobbelbonde, men har så mye rom og initiativ at det ikke har noen større betydning. I tillegg blir sort svak på de sorte feltene. Hans gjenværende løper er blokkert av sine egne bønder.

12. bxc3 Kc7 13. h4 b6 14. h5 h6 15. O-O-Lb7 16. Td3 c5 17. Tg3 Tag8 18. Ld3 Sf8 19. Le3 g6 20. hxg6 Sxg6 21. Th5 Lc6 22. Lc2 Kb7 23. Tg4 a5 24. Ld1 Td8 25. Lc2 Tdg8 26. Kd2??

Å spille kongen til e2 er tydeligvis planen, men dette er ikke måten å gjøre det på. Etter 26... Sxe5! 27. Txg8 redder sort springeren unna med 27... Sxc4+, og etter for eksempel 28. Kd3 Sb2+! 29. Kd2 Txg8 ligger sort to bønder over med en stilling som er så godt som vunnet. 26...a4??

Dessverre for Anand overser han muligheten til å vinne to bønder, og uten denne muligheten er det nok en gang hvit som står klart best.

27. Ke2 a3 28. f3 Td8 29. Ke1 Td7 30. Lc1 Ta8 31. Ke2 La4 32. Le4+ Lc6?

Her hadde Anand en siste sjanse til å redde partiet. Etter 32... Ka7! ofrer sort tårn for løper, noe som blant sjakkspillere kalles et kvalitetsoffer, og får mye motspill for den materielle investeringen. Etter 32... Lc6 vant Carlsen i få trekk.

33. Lxg6 fxc6 34. Txg6 La4 35. Txe6 Td1 36. Lxa3 La1 37. Ke3 Lc2 38. Te7+

Nok en gang hadde Magnus Carlsen ledelsen i matchen, og denne gangen hadde han to hvitpartier på rad. I syvende parti fikk han en veldig lovende stilling ut av åpningen, og etter hvert ofret Anand en løper for to bønder, med planen om å bytte ned til et sluttspill han visste var remis. Anand forsvarte seg mesterlig i partiet som varte hele 122 trekk, klart lengst i matchen og det nest lengste i VM-historien.

Parti 8, 9 og 10 endte også i remis, men var til sammenlikning ganske begivenhetsløse, spesielt det niende partiet, som var over etter bare 20 trekk. Før det 11. partiet ledet Carlsen dermed med ett poeng, og kunne avgjøre matchen med seier. Til tross for at han hadde hvit, fikk han problemer mot Anands Berlinforsvar da han tillot bondebruddet 23... b5, men etter at Anand spilte et noe tvilsomt kvalitetsoffer i sitt 27. trekk var det nordmannen som satt i førersetet igjen. Carlsen nøytraliserte Anands muligheter på sitt vanlige effektive vis, og den materielle fordel ble avgjørende. Med seier i 11. og siste parti vant Magnus Carlsen matchen med sifrene 6.5 - 4.5, og forsvarte med det VM-tittelen som han tok fra samme mann på samme tid i fjor.

Fullstendig spalte er å finne på www.utropia.no

Ledige stillinger i studentavisa Utropia

Har du lyst til å jobbe i et utfordrende og spennende miljø sammen med andre studenter ved siden av studiene dine? Har du kompetanse vi trenger, og har du lyst på relevant arbeidserfaring som du kan ta med deg videre i arbeidslivet?

Har du lyst til å være med å bidra til studentavisa ved Norges arktiske universitet?

Om svaret er ja, vil vi gjerne at du søker!

Ansvarlig redaktør – 100%

Til stillingen som ansvarlig redaktør søker vi studenter som har gode lederegenskaper og kommunikasjonssevner, er strukturert og imøtekommende.

Du bør også være god på koordinering og delegering. Stillingen krever også en del egenproduksjon, og at du er opptatt av hva som rører seg i nyhetsbilde og kulturliv. Gode språk og skriveferdigheter vil bli foretrukket.

Grafisk og fotoansvarlig - 50% stilling

Grafisk og fotoansvarlig vil ha hovedansvar for fotoopplæring og arkivering. Studenten vi ønsker å ansette må være strukturert, og ha god kjennskap til relevant programvare (InDesign, Illustrator, Photoshop/Lightroom). Stillingen har ansvar for magasinet grafiske utforming og fortrykksarbeid, og har som oppgave å holde kontakt med frivillige illustratorene og fotografene i samarbeid med ansvarlig redaktør og deskansvarlig.

Deskansvarlig - 100% stilling

Deskansvarlig vil være ansvarlig for tekstproduksjon både til papir og nett, bistå ansvarlig redaktør med frivilligekoordineringen og korrektur. Det vil være en del egenproduksjon, og andre redaksjonelle oppgaver må påregnes. Vi søker etter en student som er nyhetsbevisst, nysgjerrig og strukturert.

Finnmarksredaktør – 50% stilling

Er du student i Alta, er strukturert og nyhetsbevisst? Kunne du tenke deg å være med og bygge opp en redaksjon på campus Alta? Da kan dette være stillingen for deg.

Som Finnmarksredaktør skal man drifte for frivillige i Finnmarksredaksjonen. Skrive månedlige bidrag til magasinet i henhold til avtale med Tromsøredaksjonen. Til stillingen ligger det ansvar for løpende kommunikasjon med ansvarlig redaktør i Tromsø.

Søknadsfrist - 12 desember

Søknaden kan sendes til styret@utropia.no v/styreleder

Cv + søknad er ønskelig. Gjærne ha to referanser også

KRONIKK

TEKST: Kristoffer O. Stålby

ILLUSTRASJON: Adrian Myhren

Ex.phil er et obligatorisk fag for så og si alle universitetsstudier i Norge. Visstnok ligger begrunnelsen i at studentene skal bli dannet og oppmuntre til selvstendig tenkning. Men hvordan kan et fag som gir karaktergrunnlag på hvor bra hukommelse man har, sies å gjøre oss smartere?

I begrepet dannelse ligger begrepet «god oppdragelse», og innen «god oppdragelse» finner man begrepet «selvstendighet». Det er derimot ikke alt av universitetstilværelsen som minner om selvstendighet. Ja, man må studere og lære på eget initiativ. Men i den forstand at man tenker selvstendig over det som læres, bør være et mer kritisk punkt. Det kritiske punktet kommer av hvordan man skal kunne vurdere at eleven har oppnådd målet. Hvis vi ser på intensjonen ved å ha Ex.phil som et fag, så bør jo målet være å bli en selvstendig tenker. Men slik som det fungerer per dags dato er det jo faktisk ikke det muntlig eksamen tar for seg, da den hovedsaklig består av å gjengi informasjon. Noe som på ingen måte viser evne til refleksjon utover hukommelsesevnen.

Det virker som om hele systemet er basert på en kritisk heuristikk, nemlig erstatnings-heuristikken. Kort kan den forklares med at vi vil erstatte et spørsmål med et annet et. Det kan være vanskelig å teste om en elev er en selvstendig tenker, så istedenfor spør vi hvor mye eleven kjenner om fagstoffet. Problemet er at sistnevnte situasjon på ingen måte besvarer spørsmålet som Ex.phil har som intensjon å forme oss til å bli. Ex.phil kan gjøre mennesker til en dels grad mer klar over noen viktige ting, men det er ikke på dette området at vi testes i en eksamenssituasjon. En som kan gjengi Aristoteles natursyn på en detaljrik måte, er ikke på noen måte en mer selvstendig tenker, vedkommende har kun mer informasjon. Vi sier ofte om personer som gjør interessante og originale slutninger at han har en «stor hjerne». Den samme konklusjonen gjør vi om mennesker med god hukommelse. Begrepet i seg selv er vagt og misvisende, da den ikke diskriminerer mellom to ulike mentale evner. Men hva om vi godtar at Ex.phil

!UTROP

Blir man smartere av Ex.phil?

mer eller mindre er filosofi-historie, er det da noen gyldig grunn i å undervise studenter i filosofi? Ikke om Ex.phil med noe formål skal gjøre oss til mer selvstendige mennesker, og det ville nok vært mer nyttig å kutte ut undervisning i fag som ikke bidrar til det faktiske studie, da en svært ugunstig effekt av eksamensformen ofte legger press på studentene som ikke fremmer evnen til å lære.

Det er en ugunstig effekt, ikke bare i Ex.phil men i undervisning generelt da eksamensformen er bygget slik at den undergraver ukonvensjonell tenkning. Ukonvensjonell tenkning i motsetning til konvensjonell tenkning vil si vår evne til å tenke originalt og «utenfor boksen». Det er vår kreative evne, den evnen som gjorde at Einstein kunne foreslå seg relativitetsteorien og ikke minst evnen til å tenke nytt, og ut-

fordre konvensjonelle tanker samt etablerte teorier som vi i bunn og grunn burde prøve å falsifisere, i motsetning til å opprettholde. Er det ikke ukonvensjonelle tenkere utdannings-systemet burde oppmuntre oss til å bli?

Trendalarm! Om allergener og slanking

BINGS SPALTE

TEKST: Ida Bing

ILLUSTRASJON: Julie Hagerup

Tenk deg følgende senario:

Restauranten er full, for full, og lyden av knusende glass skingrer i takt med brølelatter og opphissede stemmer. Det er en helt normal lørdagskveld, det vil si en dag som tilsvarer kraftige tømmermenn og skjelvende servitørhender. Hvis jeg kjenner restaurantbransjen rett er lørdag kveld den dagen du har hendende fulle fra tre på formiddagen til klokken bikker

ett. Selv stod du opp klokken to, og rakk så vidt frokost før jobb. Kaffe regnes derfor som en godkjent frokost, og hodepinen er du strengt tatt nødt til å ignorere. Gjestens stemme skal i kveld være din indre stemme, og gjestens behov skal komme langt foran i rekken av dine egne.

Midt mellom halv ni og ni strener det inn mennesker uten forhåndsbestilte avtaler, og du sjonglerer deg fram mellom bord, barn og fine kåper, redd for å søle noe med de skjelvende hendene dine, og redd for å ikke smile tilstrekkelig. Mellom samtale med gjest 1, 5, bord 18 og en ventende bartender klar med drinkene til bord 7, vinker bord 23 deg fram. Den taktfaste rytmen av ting som "må huskes på - husk-

es - og dermed viker for at nye gjøremål skal få plass" forsvinner momentant. Alt er borte, og du vet at det blir umulig å hente tilbake informasjon om hvilken vin kjæresten til han på bord 8 likte da de var på ferie i Frankrike i sommer, eller hvilket garnityr datteren på bord 1 helst ville unngå. Dette var ikke en del av planen din. Nei, nei, nei, mannen på 23 skulle sitte lent tilbake i stolen og se kona si dypt inn i øynene i minst 3 minutter til.

Du: Hei, hva kan jeg hjelpe deg med? (Smiler, som om du hadde et smilehull i hvert øre).

Gjest: Vi er klare til å bestille.
Du: Så flott, hva vil dere ha?

Gjest: (Trekker et A4-ark ut av ermet)

Vi ville gjerne ha bestilt indrefilet med potetstamme og sju, men vi er begge allergiske mot gluten, selleri, alt som har med løk og gjøre, laktose, belgfrukter, erter, persille og pepper. Du kan jo se her (Gir deg arket). Men det blir vel ikke noe problem, ikke sant?

Du: Mhmm. Hm. Jammen, mhm. Hmm.

Aller helst har jeg lyst til å rive arket i to. Paret som smiler fraværende opp mot meg ser ut som de er klippet ut av en glinsende plakat hvor det står "Tren deg lett med Bernt og Wenche - vekttapgaranti!" Dør de, hvis det kommer litt persille i potetstappen? Eller hvis mel brukes til jevning i sausen, blir de da liggende på gulvet og spy om kapp? Jeg har mine tvil. Aller helt har jeg lyst til å spørre dem ut om hvor allergiske de faktisk er, men det vil stride sterkt imot sosiale normer, og jeg ville mest antagelig blitt irettesatt og havne i en betent situasjon. I stedet må jeg fyke mellom kjøkken og gjester, hvor vi sammen koker i hop en meny hvor resultatet skal være noe bedre enn spikersuppe.

Hva jeg insinuerer er ganske enkelt at disse, samt hundrevis av nordmenn, bruker allergi som en unnskyldning for å ikke spise mat som inneholder allergener og utløsere av overfølsomhetsreaksjoner, særlig

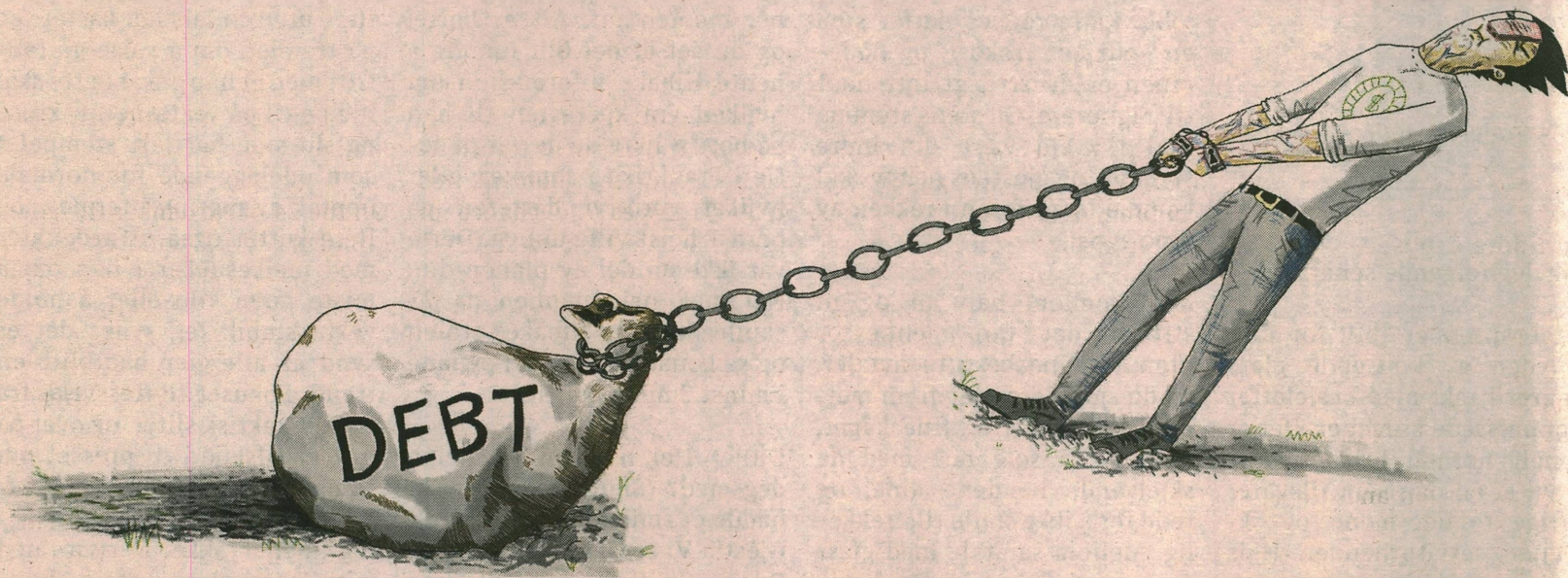
knyttet opp mot gluten og laktose. Det er en kjensgjerning at flere uten cøliaki har kastet seg på trenden om å spise glutenfritt med et håp om at dette skal hjelpe til på vekttapet. Laktose på sin side har fått stempelet som ødeleggende for normale opptak av næring i tarmen, og flere kutter også ut produkter med melkesukker i håp om å miste noen kilo eller å holde vekta stabil. Jeg synes det er synd at allergier har blitt en trend. Fokuset flyttes vekk fra de som faktisk sliter, og over på nok et tilskudd til presset om slanking, idealkropper og vekt.

Jeg mener ikke å risse ned mine antagelser i stein; hundrevis av tilfeller der ute faller ikke innunder min kategori, og er heller ikke i nærheten av å gjøre det. Mange mennesker sliter med alvorlige allergier og møter til stadighet på hindre i hverdagen. Hindre som, for alle oss andre, virker ubetydelige og nær sagt ikke-eksisterende. Det er ikke alltid like greit når utestedet ikke kan diske opp med lyst øl, da fruktige viner ikke er din kopp ditt glass te. Eller når fyllamaten på vei hjem viser seg å inneholde gluten, til tross for at din allergi ble understreket betraktelig og bekreftet glutenfritt av ekspeditøren.

Et pølsebrød kan få fatale konsekvenser og gjøre et menneske sengeliggende i flere uker. Fitness-bloggeren kunne dessverre ikke ha brydd seg mindre, og hadde jafset i seg både pølse og brød uten større konsekvenser. Var de fri for brød, skulle ikke pølsa bli mindre gjev av den grunn. Brød var fortsatt brød. Og når hun hadde våknet neste morgen var det ikke gluten som var den tikende bomben på netthinnen, men selve pølsa. Til tross for at hun understreket at brødet måtte være glutenfritt.

Har du problemer med gjeld eller mange ubetalte fakturaer?

JUSSHJELPA

TEKST: Asbjørn Kulseng,
Susanne A. Langnes

ILLUSTRASJON: Adrian Myhren

Som student er det begrenset hvor mye inntekt man har, ofte er det bare studielånet man har å rutte med. Husleie betales, mobilregninger forfaller og mat må kjøpes inn. Ikke minst skal man ha et sosialt liv utenfor studiene som også krever sin del av utgifter (nevnte vi øl/vin?..). Resultatet blir at inntektene ikke står i forhold til utgiftene. Forbrukslån kan virke veldig fristende. Konsekvensen er at du opparbeider deg mer gjeld enn nødvendig! I artikkelen vil vi prøve å forklare hvordan gjeldsproblemene oppstår, og hva du så kan gjøre når du har havnet i gjeldsproblemer.

Hvordan oppstår gjeldsproblemene?

Gjeldsproblemer oppstår i hovedsak når regninger forfaller uten at du klarer å betale disse. Dette har ofte årsak i personlig krise, depresjon, samlivsbrudd, eller at man kan ha gått i den såkalte «luksusfellen». En annen årsak er at man rett og slett ikke har oversikt over regningene sine, og heller ikke er oppmerksom på hva man faktisk har i inntekt og utgifter.

«Luksusfellen» står i en særstilling. Gjeld blir opparbeidet på bakgrunn av et dyrt forbruk som finansieres med forbrukslån og kredittkort. Dette er lett å få innvilget, og du får fort penger å rutte med. Ulempen

er at det er høye renter knyttet til forbrukslån og kredittkort, og det viser seg vanskeligere å tilbakebetale enn først antatt. Det blir fort vanskelig å få kontroll på gjelda.

Konsekvenser

Betaler du ikke regningene går kravet som regel til inkassoselskapene. Inkassoselskapene tjener faktisk penger på at du ikke betaler regningene dine. På grunn av dette blir kravene større enn de i utgangspunktet hadde trengt å være. Inkassoselskapene krever omkostninger, salær og renter. Konsekvensen av at du ikke betaler når kravet er gått til inkasso, er at du kan få betalingsanmerkninger. Dette kan igjen gjøre det vanskelig for deg å få lån senere, skaffe diverse abonnement som mobil og digital-tv. Og har du tenkt å få deg jobb innen finans er det heller ikke heldig med betalingsanmerkninger. I ytterste konsekvens går kravet til Namsmyndighetene, og kan bli tvangsinnndrevet. Dette betyr at eiendelene dine, for eksempel bil, tv, pc osv. kan bli solgt for at kreditorene skal få dekning for sine krav. Kreditor er med andre ord den du skylder penger.

Hva kan du gjøre?

Skal du unngå gjeldsproblemer handler det om å skaffe seg oversikt over gjelden. Mange vegrer seg for å åpne brev når de begynner å få problemer med å betale regningene, og satser på at inkassoselskapene vil glemme at du skylder dem penger. Dette skjer så å si aldri. Sjekk posten din! Kontakt kreditorene og forklar situasjonen din.

Har du mye gjeld og det er vanskelig å få oversikt, bør du ta kontakt med Norske inkassobyråers forening (inkasso.no) og Statens innkrevingsentral (sismo.no). Kontakter du disse, vil du kunne få en oversikt over alle kravene som er registrert på deg.

Når du så har fått oversikt over gjelden din, setter du opp en beregning over dine daglige utgifter samt det du har i inntekt. Da vil du kunne se hvor mye du kan avse til dekning av gjeld. For å beregne utgiftene kan det være lurt ta utgangspunkt i et standardbudsjett utviklet av Statens Institutt for Forbruksforskning, sjekk derfor SIFO.no.

Når du har fått oversikt over gjelden, samt dine inntekter og utgifter, kan du begynne å forhandle med kreditorene for å finne en løsning på problemet. Er gjeldsproblemene dine midlertidig kan du be om betalingsutsettelse og rentefrys. Dette innebærer at du ikke trenger å betale for en avtalt periode og at det heller ikke blir beregnet renter av kravet i denne perioden. Er du midlertidig arbeidsledig, men vet at du kommer i jobb snart, kan dette være en bra løsning.

Har du gjeld som er overkommelig, men ser ikke at du klarer å betale ned gjelden med det første, kan du kontakte kreditorene dine for å forhandle om en nedbetalingsordning. Du sender da et brev til samtlige kreditorer med et forslag på hvor mye du kan betale i måneden. Det inngås da en avtale mellom deg og kreditorene, der du er forpliktet til å betale ned gjelden med et månedlig beløp. Beløpet er ofte lavere enn det

du opprinnelig skylder, men det tar da også lengre tid for å nedbetale all gjelda. Når du tar kontakt med dine kreditorer er det veldig viktig at du er ærlig om dine problemer. Du har nemlig ikke noe rett på å få hverken nedbetalingsordning eller betalingsutsettelse og rentefrys. Du må kunne dokumentere dine inntekter og utgifter. Du bør dermed alltid legge ved dokumentasjon på husleie, strømregninger og daglig forbruk, samt lønsslipper eller selvangivelsen. Jo mer du kan dokumentere jo bedre!

Dersom du har en veldig høy gjeld og som du vil ha store problemer med å nedbetale, er det en mulighet for såkalt rettslig gjeldsordning. For å oppnå slik gjeldsordning stilles det strenge krav. Gjeldsordning kan åpnes dersom du er «varig ute av stand til å oppfylle» forpliktelsene dine og har forsøkt å komme til avtale med kreditorene tidligere. Du blir da forpliktet til å betale ned så mye du klarer til kreditor i 5-7 år. Forbruket ditt blir minimert til et absolutt minimum i perioden du er under gjeldsordning, og livssituasjon blir ofte vanskelig. Dette er en sjanse man kun får benytte seg av en gang i livet.

Avslutningsvis vil vi nevne at kreditorene ofte er behjelpelig med å finne en løsning når du viser at du har lyst til å gjøre opp for deg. Husk alltid å være ærlig med kreditorene! Trenger du mer hjelp eller trenger informasjon, kan du kontakte oss i Jusshjelpa for å få en detaljer brosjyre for hvordan du skal løse gjeldsproblemene dine.

Santa Claus knows about Ebola?

WORLD'S REFERENCE

TEXT: Sara Lupini

ILLUSTRATION: Adrian Myhren

Dear Santa Claus,

Christmas is coming soon and you must be really busy.

Honestly I can't imagine how it has to be dealing with your elves and the reindeers and the Christmas presents when there is just a month left and still a lot to do.

On my part I decided to write you a letter but for once I am not asking you to bring me something, I would just appreciate your attention, for couple of minutes, to read this and think about it since I am writing this to inform you about something I care, explaining what I came to understand about something that this year managed to make my world, our world, a little more dark, sad and scary than what it already was.

This things is called Ebola virus disease (EVD), formerly known as Ebola haemorrhagic fever and it is a severe, often fatal illness in humans. Everyone has been long thinking Ebola was a closed chapter, a mysterious deadly virus which belonged to a dark past time, no one was able to imagine to witness in our current times the recurrence of such a pandemic disease, spreading all over the West Africa gulf, threatening to reach out for other regions to contaminate and shocking our interconnected world that is experiencing the frightening side of being so close.

What is Ebola?

Ebola was identified for the first time in 1976, in the today called Democratic Republic of Congo, at that time the president Mobutu Sese Seko had already renamed his country the Republic of Zaire. The current virus strain is exactly the "Zaire ebolavirus" (ZEBOV), which has the highest mortality rate among all the known different strains.

In the past the ZEBOV has been the cause of several outbreaks, albeit on a much smaller scale than at present. On average, the ZEBOV causes the death of most of the people who contract it. As it is for many other viral infections, like HIV for instance, it seems that Ebola is carried by animals, who do not suffer any symptom, and then passed over to humans by contact. Not a case that a great debate arose, in the West African countries afflicted by the virus, about the informal consumption of "wild meat" coming from the bush, treated with scarce precautions during the chopping process and finally sold at the market, raw, dried or smoked. Many argue this can be considered a possible way of indirect transmission from animals to humans, but since the cause of the current outbreak as well as the patient 0 profile has not been identified and it will hardly be, it wouldn't be wise to exclude other possibilities.

The Ebola virus, though, is known to be transmitted to people from wild animals and spreads in the human population through human-to-human transmission.

How does the virus transmission work?

Contagion occurs through direct contact with infected bodily fluids (like blood, saliva, semen, sweat, vomit, tears, urine, feces and breast milk) of a person who has already manifested the disease symptoms. First symptoms are the sudden onset of fever, fatigue, muscle pain, headache and sore throat. Upon infection Ebola causes body fever, vomiting, intestinal disorders with severe dehydration, impaired kidney and liver functions, and in some cases, both internal and external bleeding which can eventually cause death.

The difference between getting in touch with suspected cases of Ebola during the period of incubation, that can last from 2 up to 21 days, or once the symptoms have been already developed by the patients is fundamental since humans are not infectious until they develop symptoms, this is due to the fact that the virus takes time to become virulent enough to be able to pass from one body to another and

survive.

Despite some speculations and a controversial scientific paper monitoring a supposed case of contagion between animals that were kept separated there is no acknowledged scientific evidence supporting the possibility that Ebola virus can be transmitted by air, at the moment this greatly reduces the chance of pandemic infection on a much larger scale, although it doesn't mean the virus will not evolve in time developing an aerobic component.

what is the current situation regarding Ebola crisis?

Despite a decrease in media exposure the crisis is still ongoing and far from being solved. We are not yet provided with a cure for Ebola nor a vaccination protocol, the standard procedure when the virus is diagnosed involve hospitalization and full isolation, to avoid contagion. A range of blood, immunological and drug therapies are under development, some pharmaceutical companies and research institutes are currently studying a vaccine, they seem to be close to start the experimentation on human subject but there is still much to do and time is an unfriendly variable in our equation, so what we can just ask from modern medicine is a set of therapies able to monitor the vital signs of patients, in exceptional cases a drug, called ZMap, that is currently under study has been given to the patients, but outcomes have been different and some of those treated has died anyway.

Healing although is possible and it depends mostly on the capacity of immune systems to overcome the infection and make the virus harmless, this capacity is linked to the general health condition and the genetic makeup of each individual.

What are the numbers around this crisis?

Since the outbreak began at the end of 2013, the most affected countries have been Liberia, Guinea and Sierra Leone while isolated cases have been reported in several other countries. In Liberia nearly 7,100 people were

infected with the Ebola virus. so far 6,190 cases of infections have been recorded in Sierra Leone, while in Guinea, there were 2,047 cases. On a much lesser extent, there have been cases of Ebola in Nigeria, Senegal, Spain, United States and recently also Mali.

On the 24 of November the government of Mali announced another patient has been identified as infected with Ebola, a similar announcement was made not more than a couple of days before when six people had already died. The government later confirmed that about 270 people were monitored as they may have contracted the virus. This implies the need to extend all the possible support to Mali for the management of what may turn out as another front of the Ebola battle.

At the current date the World Health Organization (WHO) has detected more than 15,350 cases in eight countries. Among all the people who have contracted the disease, 5,459 have died. Official numbers try to be as much accurate as possible even though many new cases occur in rural areas, where it is more difficult to carry out censuses and even confinement and treatment of suspected cases.

By the end of the year the mission set up by the United Nations to contrast Ebola will not achieve the targets meeting the expected deadline and the global effort to reduce the spread of the virus will face a failure. Leaders of the initiative confirmed that the objectives of treating 70% of patients and safely bury at least the same percentage of the corpses will not be met due to the increasing number of cases in Sierra Leone and the difficult access to the rural areas for the medical staff. In conclusion, there is much more that needs to be done, it needs to be done efficiently and quickly, it needs to be done with a full and consistent support by the international community, by us.

This year in my letter to you, dear Santa, I wanted simply to share my point of view since I've read a lot of different information about this topic and I've

talked to people that are scared and confused, and I've also found confirmation that human beings can restore their altruism and heroism when facing challenges like this, just look at the dedication of those doctors, nurses and technicians responding from all over the world to the call of duty, exposing themselves to the risk of infection, saving lives, preventing a deadly disease to reach other regions of the world, it has been impressive and perhaps not enough praised. So now that Christmas is knocking at the door, it sounds like the perfect time to not forget, to not get too much distracted from what is going on outside there while we enjoy our time here. Of course you are right Mr. Claus, who is struggling for life deserves our full support and attention all years long...but maybe, when it comes to Christmas, one can maybe add a little contribution to a cause as a personal "julegave"!

With love,

Sara

nyheter@utropia.no

Caroline, Jan Erik (tannlege), Marthe, Anita (tannpleier), Christina (tannpleier), Karina (tannpleier)

Ønsker deg velkommen til:

- Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 522,- (ordinært kr 870,-)
- Tannbleiking kr 1800,- (ordinært kr 3000,-)
- Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 40%

hos tannpleier.

På behandling utført av tannlege gis som før 20% studentrabatt.

Husk studentbevis ☺

Ring for time:

MNTF

Tenner i sentrum

Tannlege Kjærstad AS

Storgata 39, Tromsø,

tlf 776 83 188

resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjærstad

Tannpleiere Anita Wiik,

Christina Fredheim og Karina Bergland

Home, Sweet Home

DAIS COLUMN

TEXT: Dai Xuan

ILLUSTRATION: Mateusz Motyka

nyheter@utopia.no

I recently took a holiday home, after coming to Norway almost one and half years ago, with one of my Norwegian friends.

All the anxiety, excitement and anticipation I had before the holiday settled down the moment we stepped in Shanghai Pudong Airport. On the first night, we stumbled into a famous Hotpot restaurant called Haidilao with an English friend who lives in Shanghai. After the massive amount of food for an hour, my Norwegian friend decided to go to the toilet. He politely asked the waitress for his way to the toilet with newly learnt Chinese. After a while, he came back looking devastated, "I had to squat." "Yeah, they do that in China." The English guy

replied with no emotion. "But..." My Norwegian friend mumbled, with his eyebrows raised. "Yeah, sorry, we squat in China." I explained, and my Norwegian friend started to accept the reality. We left the hotpot restaurant full and happy after a few hours, however, I didn't see my Norwegian friend going to the toilet again for the rest of the night.

Time passed fast. After two days, we were at a supermarket in my home town - a small city located by the side of Yangzi River in Anhui province. Again, after a whole day of shopping, my friend had to go to the toilet again. He again, asked for the way politely with his improved Chinese and after a while, came back looking even more

devastated, or to describe it more accurately, he looked like he had gone through a war. "It was a squatter." "Yeah?" I smiled. "And there was no paper, not even near the sink." He continued with his body in a weird position. "I am just trying not to have contact with my pants." I, with a shocked face, quickly understood that my friend didn't have a chance to wipe himself after he had done his business. After a few minutes of mental adjustment, we grabbed some wipes for him. The China trip ended a few days ago, but the stories will never be forgotten. The most important thing for you to know is that China welcomes you, but please bring your own tissue, or maybe just do your business at the hotel.

What is the value of a view? Or a coral reef?

REVOLUTIONARY RESEARCH

TEXT: Matthew Lynch

Everything these days is based on money, but how do you put a price on a view? What about an entire ecosystem, what is the value of that? These are the kinds of questions Thomas Van Rensburg is trying to answer. Van Rensburg is a senior lecturer at the School of Business and economics at the National University of Ireland, Galway. He has been collaborating with UiT and the Fisheries Department. Van Rensburg explains that the world is made up of scarce resources, basically things of which there is a limited supply. These should somehow be shared among competing players, such as businesses, locals, future generations and governments. So how do you decide who gets what?

One of the practical examples Van Rensburg has been looking at is deep water cold corals. These are corals 2km below the surface, located off the Norwegian coast and are never seen by most people. It is hard to imagine that the typical person would value them. The cor-

als are home to a number of fish species, so they represent a profitable fishing ground for commercial fisherman. When these commercial fisherman use trawlers, the effect can be devastating on the corals and can destroy the habits in which the fish live.

At this point we might not be too concerned, just like the saying "out of sight, out of mind". Something we have never seen and were unlikely to have ever is being destroyed. What about if we look at the flow on effects of this - then we might be more concerned. Once the fish's habitat has been destroyed it causes flow on effects which can lead to the collapse of entire ecosystems. These ecosystems play a role in decreasing the CO2 in the atmosphere as the ocean is a huge carbon sink. This means the ocean helps regulate the amount of carbon dioxide in the atmosphere and so therefore has a huge impact on regulating climate change.

It would be a bit mellow dramatic to say trawling a single deep water coral reef is going to cause the collapse of the human race due to climate change, because the natural environment is very resilient. However, trawling is just one of many impacts we are having on the environment. There are many oth-

er impacts humans are having and as global citizens we all will eventually feel the impacts these activities are having.

One of the issues Van Rensburg explains is the failure of the market in dealing with these types of issues. The free market is fantastic at pricing normal goods like a fish fillet - the market quickly finds an equilibrium between the price a buyer is willing to pay and the price a seller is willing to accept. However, this price does not reflect the true "cost" of the fish. It ignores the deep water corals that were trawled in order to catch the fish, it ignores the reduction in biodiversity diversity, it ignores the CO2 emissions from shipping the fish to Norway. These types of "costs" are not included in the price that we pay for a new product, and that's largely because its incredibly difficult to calculate the true cost. Take for example a sea urchin that might be living in the coral reef. It has the potential to provide the next breakthrough in antibiotics, and is something being studied with bio-prospecting at UiT. If the habit it lives in is destroyed before we discover the secrets that lie within, what is the cost for us as human kind? Also, in reducing the bio diversity of the planet we are making decisions on

behalf of future generations - they cannot undo our decisions in harvesting fish now in exchange for reducing the future biodiversity of the planet.

With out assigning a value or a cost to items it becomes difficult to establish how much of scarce resources should be preserved, how much should be harvested now and how much should be harvested in the future. As different sides have different values for things like reefs, it further complicates the issue.

The good news is that there is a lot of effort being made at the political level to ensure that some of these costs are accounted for and that we pay a truer price. In order for prices to be placed on these intangible items like views, biodiversity and unseen deep water coral reefs, it requires research conducted by people like Van Rensburg. UiT is playing its part too, and we can be happy that we have talented people taking the time to try to preserve the planet for our own sake and the sake of future generations. Now one likes paying more, but paying a bit extra now might reduce the huge cost in the future if we do nothing.

nyheter@utopia.no

KULTUR

To see beyond the ordinary - The Arctic from the eyes of a French artist

INTERVIEW

TEXT: Boyka Todorova

PHOTO: Benjamin Pothier

Filmmaker, Writer, Photographer, Artist, Researcher- he never stops exploring the world in numerous ways. Benjamin Pothier is currently focusing his attention on the Arctic, and more precisely Northern Finland and Norway.

Benjamin Pothier is the first French artist selected for the Ars Bioarctica residency, organized by the Finnish Society of Bioart. Scientists, artists and researchers from different countries are working together in the Kilpisjärvi Biological Station, creating an interaction between art and science, emphasizing the Arctic environment. After this incredible experience the French artist is working on a documentary that is scheduled to be released in the beginning of 2015. Exploring the world and keeping the mind wide open – this is what motivates him.

It is striking how many different projects Pothier has. While creating his film about the Arctic, he is also preparing an exhibition of his photographs, taken in 2013 during his Arctic Circle Residency, in the international territory of Svalbard. The exhibition will be held this December in Johannesburg. His photos are full of simplicity, but behind that smoothness there is a hiding intense and thrilling feeling. The power of those photos is impressive.

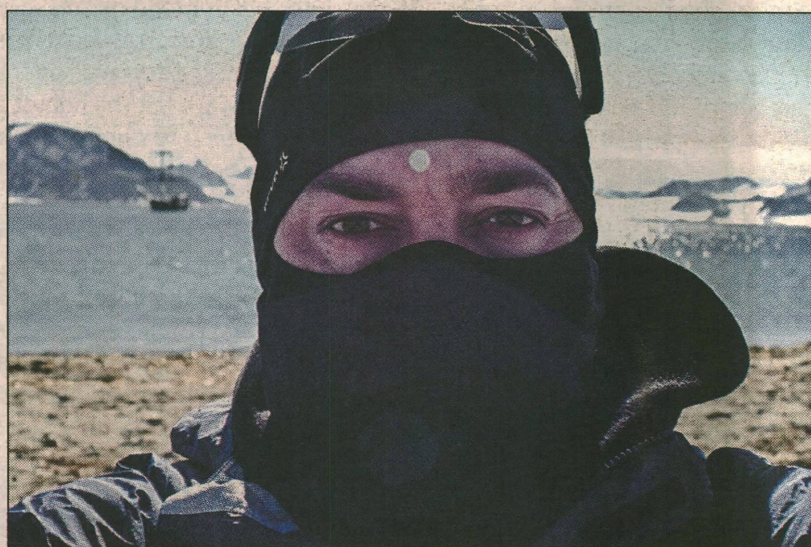
The style of this French artist is deeply connected with the ideas of clearness and purity. It can be seen in his other film projects as well. The trailer of his second upcoming film - 8KNOT leaves the audience speechless. This is another film inspired by the beauty of the life in the Arctic. Pothier reveals that he is led by his desire to understand the energy of the places he sees and the people he meets. His aim is to see beyond the ordinary and

to try to show the locals the magic of their own environment. Changing someone's perceptions about their own surroundings is challenging. Such a goal, requires a strong spirit and a deep curiosity for everything including the small, invisible things. It can be seen so easily that Benjamin Pothier is a man, deeply interested by the world around him.

The Frenchman also admits that a key to the artistic satisfaction is to search for good energy, to improvise, to wait for a sudden moment of artistic epiphany and just grab it. He also says that it is important to always stand up and to never stop searching for the right moment. An artist has to work, to talk with people, and search for that inspiration and motivation. In this moment, when the artist soul connects to what is around him – there the magic is happening. Nature can be an open path. A wild animal's footprints can lead to the most incredible places to film and there the pure art is created.

Benjamin Pothier is an incredibly dynamic person, and a simple conversation with him is enough to bring positive vibrations and enthusiasm. His works are a thought-provoking experience. Some of them can be seen at his website (www.benipi.com). Pothier's upcoming movie about life in the Arctic will be an interactive documentary that can also be seen in the virtual space. Enjoy it and see if you perceive the North in a different way!

kultur@utropia.no

Chilli: En Meksikansk Drøm

MATANMELDelse

TEKST: Lyonel Perabo

FOTO: Linnea Nordström

Min forlovede vokste opp i Amerika og bodde der til hun var tretten, og i mange år nå har jeg hørt historier om hvor utrolig matkultur er på den andre siden av havet. I år fikk jeg endelig muligheten til å besøke USA. Jeg var imponert over alle typer restauranter, puber og mat-lastebiler som var der. I Seattle, prøvde jeg meksikansk mat for første gang i mitt liv, og jeg følte forferdelig mye om det. Når vi kom hjem fra turen vår, tenkte jeg at, dessverre, jeg vil ikke ha muligheten til å prøve denne velsmakende og eksotisk mat for en stund.

Jeg ble svært overrasket da jeg hørte at en meksikansk restaurant ville åpne i sentrum i løpet av høsten, i de samme lokalene hvor "The Curious Chef" eksisterte tidligere. Bak dette ambisiøse prosjektet står en modig mann, Brian Rundhaug. Brian, som allerede hadde kjøpt The Roadhouse / Victoria Fun Pub, overtok Curious Chef i fjor og begynte å planlegge åpningen av det som skulle bli årets Chilli.

Brian, som har røtter i Alta, bodd mange år i USA i delstaten Alabama. Der han fikk oppleve en helt annen matkultur enn i det gode gamle Nord-Norge. Han hadde også muligheten til å besøke Mexico og ble mer og mer interessert i meksikansk mat.

Et par år senere og tilbake til Norge, besluttet Brian å starte en meksikansk restaurant med sin egenkapital midt i Norden Paris. Selv om byen har, ifølge Brian selv, en dynamisk restaurant kultur og uteliv, er det alltid risikabelt å drive et spisested: "Med en restaurant, har du alltid lavere marginer på grunn av ingrediensene må kjøpes og mer personell kan bli nødvendig" Men Brian tvilte aldri på at hans idé kan fungere perfekt: "Konseptet var å skape noe som

"Konseptet var å skape noe som ikke finnes fra før og serverer mat tilberedt fra bunnen av med ferske råvarer som også kan repareres raskt. Brian Rundhaug, Daglig Trails of Chilli.

ikke finnes fra før og serverer mat tilberedt fra bunnen av med ferske råvarer som også kan repareres raskt."

Under Chilli "Grand Opening" onsdag 12. November, maten var nettopp det: Frisk, rask, men også velsmakende. Kveldens meny, som ble beskrevet av kjøkkensjef Stian Langstrand slot som en "startpakke til å gi alle et ønske om å komme tilbake og prøve nye ting," besto av tortillachips med salsa, burritos og selvfølgelig chili. Selv om dette var egentlig bare en smak av Tex-Mex mat var det deilig og mettende! Alt unntatt chips og tortillas var stekt direkte på kjøkkenet og var utrolig frisk, spesielt chilen som var både smakfull og akkurat nok krydret. Brian beskriver det selv: "Nordmenn tenker ofte galt om meksikansk mat, det trenger ikke være så krydret. De grunnleggende ingrediensene er koriander, lime og avocado. Selve krydderet kan variere ekstremt mye."

Sammen med Stian, tidligere kokk på Pastafabrikken, ga Brian en verdifull erfaring for alle som kom til Grand Opening. Lokalet var også overraskende koselig og Ruben Peralta, Chillis andre Kokk som virkelig kommer fra Mexico, var imponerende å se i aksjon. I tillegg var bartenderne ekstremt talentfull, og de skapte cocktail etter cocktail.

Totalt var jeg ganske imponert over Chilli. Å starte en slik virksomhet i Tromsø viser at Brian og alle som er involvert i prosjektet, faktisk tror på det de gjør. Vi kan bare håpe at byens "matglade" og vanlige folk også, vil følge og støtte dette fantastiske eventyret.

kultur@utropia.no

FOTO: Eivind H. Natvig

Religiøs Propaganda

EXHIBITION REVIEW

TEKST: Lyonel Perabo
 FOTO: Eivind H. Natvig,
 Mari Hildung

På lørdag 8. november åpnet ikke bare én, men to nye utstillinger på Perspektiv Museum i Tromsø. Interessant nok, er begge utstillingene om samme tema, nemlig religion.

Jeg har alltid likt Perspektiv Museum. Som bymuseum er det alltid gratis inngang, og den gamle utstillingen, som var om økonomiske og kulturelle forbindelser mellom Nord-Norge og Nord-Rusland, var stor! Det kan legges til at selve bygningen er en av de fineste eksemplene på neo-klassisk norsk stil, og

dets kortsiktige utstillinger har vært for de aller fleste har vært både interessant og variert. Det er derfor jeg har stor tro på dette museet, men ble dessverre negativt overrasket da jeg kom for å se de nye utstillingene.

Grunnen til mine følelser er at begge utstillingene har et stort fokus på tro og religion, med et ekstra stort fokus på kristendommen. Den nye fotoutstillingen "Kom, Alt er Ferdig" av Eivind H. Natvig, handler om livet i små kystsamfunn i Nordland, fra perspektivet til en prest. Bildene er relativt vakker samlet, og det er alltid godt å bli kjent med naturen og dens område, men jeg tror at det religiøse fokuset muligens setter vanlige mennesker og deres liv utenfor kirken i bakgrunnen.

Generelt sett, ble jeg ikke spesielt imponert av utstillingen i første etasje. Den kan sikkert passe som en anstendig presentasjon av noen vakre bilder, men den var ingenting i forhold til utstillingen som var i andre etasje, "Homo Religiosus", som er planlagt å bli museets viktigste utstilling i minst ett år. "Homo Religiosus", som ble designet av den

belgiske Lawrence Malstaf i samarbeid med fotograf Marie Hildung og kunstner Aggie Frost, har vært tenkt som en presentasjon av det mangfoldet av trossamfunn som finnes i byen. I teorien er ideen ganske passende i lys av Tromsøs multi-kulturelle røtter. Slik sett begynner "Homo Religiosus" på en ganske god måte med bilder av alle kirker, kapeller og bebyggelse tilgjengelig i byen. Denne delen av utstillingen var faktisk ganske bra og informativ, og jeg har lært om flere religiøse foreninger som jeg ikke kjente til fra før. Dessverre var dette den eneste delen av utstillingen som jeg syntes var objektiv og virkelig interessant. Til tross var det ikke så dårlig oppmøte.

"Homo Religiosus" beste utstilling besto av tre ting: 1) bilder av religiøs Tromsøborgere og forklaringer dertil, 2) vitnesbyrd om disse religiøse menneskene, og 3) veldig, veldig merkelig kunstverk.

Kunstverkene kan jeg i alle fall ikke fortelle deg mye fryktelig om, fordi jeg ikke helt forstår hva poenget var. Alt jeg kan si er at skulpturer av smuldrende gips gir meg ikke et spesielt

positivt syn på religion, og enda mindre av disse religionene som er nesten utelukkende basert på skriftlige kilder.

De to andre delene av utstillingen er ganske annerledes i forhold til de kunstneriske tingene jeg nettopp nevnte. Disse bilder, tekster og vitnesbyrd presentert som nøyaktige og diverse skildringer av Tromsø religiøse liv og samfunn. Dessverre er disse skildringene i virkeligheten ganske mørke, vridde og ufokusert. Portrettene ble i selve verket gjort med et ekstremt fokus på Abrahamittiske religioner, og spesielt på kristendom og islam. I tillegg til disse to religiøse gruppene, var det bare tre bilder og to vitnesbyrd; et bilde av buddhistiske munk, et bilde / vitnesbyrd fra en konvertert Ba hai kvinne, og en annen av en indisk innvandrere som dyrket en fremtredende gud. I praksis var hele utstillingen dedikert til å fremme etablerte monoteistiske manns dominerende religioner. Å komme til museet denne gangen følte mer som å se en 3D reklamekampanje for åpenbaring religioner enn noe annet. Og det var dessverre ikke en god følelse i det hele tatt.

I hele utstillingen, fantes det overhode ingen beskrivelser i det hele tatt, eller verken en omtale av de mange antall mennesker i byen som ikke ønsker å assosiere seg med såkalte "tradisjonelle" religioner. Tradisjonell samisk tro ble ikke nevnt i det hele tatt, selv om det her i Tromsø på mange måter er mye eldre og mer tradisjonell tro enn både kristendommen og islam. Det var sikkert et bilde av en samisk familie, men dette bildet ble tatt i en kirke, i en kristen dåp. Naturreligioner og moderne hedenskap ble ikke nevnt i det hele tatt. Selv agnostisisme og ateisme var ikke eksisterende. Hvis en intetanende besøkende ville gjøre et besøk til museet i dag, kunne han/hun i verste fall kunne tro at alle mennesker i byen er enten kristne eller muslimer, noe som ikke er sant i det hele tatt. Jeg synes utstillingskurator gjorde en ganske dårlig jobb med å presentere muslimske Tromsøborgere; de fleste vitnemålene kom faktisk fra det jeg vil anse som ganske konservative muslimer; en mann skrev at han ikke kunne spille musikk lenger, nå som han har blitt en muslim, og en kvinne snakket om sitt dype religiøse krav om å bære niqab. Det verste var kanskje et bilde tatt av en av Tromsøs muslimske samfunn i løpet av en religiøs feiring: I forgrunnen sto beende mann, mens en stor gruppe kvinner sto i bakgrunnen så langt fra mennene som mulig. Hvis tanken var å presentere Islam i et positivt lys, dette var veldig dårlig gjort.

Til slutt, er jeg veldig skuffet over Perspektiv Museums nye utstillinger. Selv om de presenterte en heller uvanlig synsvinkel på religion, og til tider tilbydde noen nyttig informasjon, følte jeg hele opplevelsen av disse utstillingene som en moderne, offisiell form for evangelisering, med svært liten tanke om å skape et interessant og informativt miljø. Jeg kan bare håpe at museets neste utstilling vil komme så snart som mulig, og at den er bedre enn den nåværende.

kultur@utropia.no

“Jeg følte hele opplevelsen av disse utstillingene som en moderne, offisiell form for evangelisering, med svært lite tanke om å skape et interessant og informativt miljø”

Fakta:

- > Utstillinger: “Kom, Alt er Ferdig” og “Homo Religiosus”
- > Sted: Perspektivet Museum

FOTO: Mari Hildung

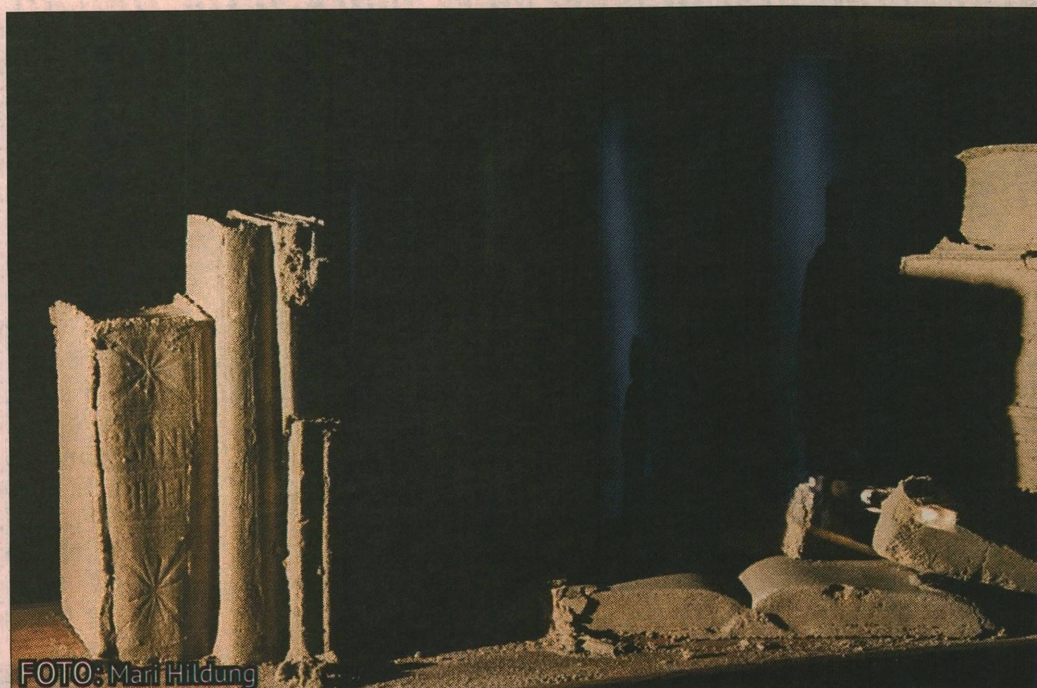

FOTO: Mari Hildung

The Heavy Metal Pages

SATYR

Friday the 21st of November marked the official beginning of the Mørketid (dark time) in Tromsø. As the sun set one last time beyond the Malangen fjord, the messengers of a greater darkness, The True MAYHEM held a live-ritual of vile intensity.

TEXT: Lyonel Perabo PHOTO: Linnea Nordström

Mayhem is, by far, the most legendary band in Norway. Having almost single-handedly created Norway's extreme metal scene thirty years ago, the band became known in later years both for their uncompromising sound and strong ideology as well as the slew of extra-musical mishaps (to say the least!) that have befallen them.

Even more so than the maybe more popular SATYRICON which (un)-blessed us by their presence two years ago, MAYHEM's Mørketid concert was probably the most important Black Metal event in town since the beginning of the decade. Having the Originators of Northern Darkness as a guest was taken very seriously by all those who gathered at Driv on

this bleak November night.

Poised to start playing sometime around 23:00, the band had, apparently, no desire to have their show shadowed by any other band and consequently left numerous eager souls awaiting in Driv's bar, hydrating themselves on overpriced pilsner. Having myself somewhat decent experience

of the local metal scene, I am not surprised that I keep upon stumbling on friends and acquaintances. It feels like attending tonight's show is nothing short of mandatory. Even folk who might not be considered Die-Hard MAYHEM fans are present here. I also note the high representation of foreign students and other European-born Tromsøites. As

Facts:

- > Band: Mayhem
- > Place: Driv
- > Date: 21/11/2014

Mikhail Enikeev, a young lad in a glossy DEATH shirt says it, that's not all that surprising: "Coming to see MAYHEM is a way to experience and honor Norwegian culture. It would be wrong not to go, just like if you visit Germany and forget to eat sausages and drink beer."

A short time following the utterance of those deep words of wisdom, the doors of Driv's SSN scene opened and a flow of darkly-clad Metal heads invaded the place. Upon arriving, it became clear that the stage had been prepared to receive Norway's most precious band and had been outfitted in kind: Hellhammer's gigantic drumset, gloomy backdrops and candlesticks made it clear that tonight's show would be nothing but Black Metal.

And it was.

At exactly eleven o'clock MAYHEM stepped on the stage, receiving an already massive response from the audience that had been warned of their impending doom by the cold melody of "Silvester Anfang", the opening track of the band's first Mini-LP "Deathcrush" from 1987. All were soberly dressed in black with the exception of

singer, Attila, who was outfitted as an elderly corpse rising from a dark damp coffin. The band offered the audience a rendition of the classic "Pagan Fears" from their first album "De Mysteriis Dom Sathanas" which was released exactly twenty years ago. The bleak potency of this song rendered even more striking by the morbid stage antics of Attila who presented a darkened skull to the audience's gaze. Rarely had a live Black Metal song sounded as terrifying as that one.

As the show slowly got started, the band got into more recent musical territory and masterfully performed songs such as "My Death" (from the album "Chimaria"), "Illuminate Eliminate" (from the band's previous LP "Ordo Ad Chaos") or "Psywar", the first single of their last album "Esoteric Warfare". While these newer songs are definitely more complex and certainly noisier than their more old-school material, songs of both eras emitted an aura of thick and mighty darkness. The constant double-bass blasting of Hellhammer, the dissonant strings riffs and the multifaceted moaning of Attila all fell into place in the most abject manner.

After playing the cult hit "Buried by Time and Dust" sometime around midnight, the band unexpectedly deserted the stage. No one in the audience was fooled though and widely anticipated an encore kick which started with the title track of "De Mysteriis Dom Sathanas" which put the audience in an eerie negative trance until the punky "Chainsaw Gutsfuck" finally made the public react with violent moshing. What followed was maybe MAYHEM's most legendary song "Freezing Moon" which chilled the blood of the attendees and provoked the moshers, a good numbers of them Russian and Poles, to a heightened frenzy.

As a last gift, the quintet jumped into a fierce renditions

of the almost thirty year-old classics "Carnage" and "Pure Fucking Armageddon" which demonstrated the absolute potency of a band that has nothing to prove to anyone anymore. Throughout this concert, it was made clear; despite the numerous lineup changes and other extra-musical miscellanea associated with their name, MAYHEM is and remains the sole and only Originators of the Northern Darkness.

"The constant double-bass blasting of Hellhammer, the dissonant strings riffs and the multifaceted moaning of Attila all fell into place in the most abject manner."

Reviews

Kråkesølv

TEXT: HALLVAR ÅGERSBORG

kultur@utropia.no

Band: Kråkesølv

Album: Kråkesølv

Record Label: Jansen Plateproduksjon Rating: 5/6

Kråkesølv, som høsten 2009 kom ut av intet og erobret den alternative rockescenen her til lands, er nå ute med sitt fjerde album. Med 0,8 utgitte plater i snitt per år er det ingen som kan beskyldes Bodøguttene for å ligge på latsiden – og de kan sågar få tilgivelse for at albumet kjedelig nok er selvtitulert.

Skiven er den første bandet leverer etter at tidligere trommis Thomas Litangen takket for seg i 2012. Trommestikkene ble plukket opp av Jørgen Smådal Larsen som tidligere hamret på slagverket til bandet Lukestar. Smådal Larsen viser stort repertoar i sine rytmetolkninger eksempelvis gjennom energiske partier i det sømmelige åpningssporet "E du med mæ" og behagelig taktfølging i balladen "Hoffnarr".

Jo, jeg uttrykte så vidt min mis-

fornøyelse over at platen ikke hadde fått en kløktig tittel. Låtnavnene og tekstene skuffer derimot ikke, og osrer av herlig kreativitet. Det er en fornøyelse å fordype seg i tekstene til Bodøbandet. Ta gjerne en 35 minutters pause fra hverdagen, la gjennomlytting av skiven være hovedaktivitet og "bli bortført av poesi" - som det så fint heter i det forførende akustiske sporet "Etter økanes livslyst kom dødsangst".

Kråkesølv makter å balansere mellom rolige ballader og spenstig indipop, nesten uten feilskjær. "Bare på besøk" blir et par hakk for søt, og de kunne med hell valgt en av de mer intense rockelåtene som siste spor for å avslutte platen med et brak.

Kråkesølv leverer et grundig produkt. Bodøguttene disipler vil

naturlig nok trykke denne platen hardt til brystet – da den sjangermessig følger i fotsporene til tidligere utgivelser. Til tross for at Bodøværingene eksperimenterer med messingblåsere og flørter med postrock og country, er dette udiskutabelt Kråkesølv-musikk. Hvis man lytter gjennom diskografien til kvartetten vil man erfare at bandet har utviklet seg både lyrisk og musikalsk gjennom de siste fem årene. Men blir det for lite nyskapende? Noen vil sikkert hevde det. "Vi går de samme gatan" og "det bynn å kjennes ut, som at vi går i loop" erklærer Kråkesølv tekstene sine. Og det er helt greit, så lenge Bodøbandet klarer å komponere musikk av dette kaliberet.

kall det hva du vil

Band: Herreløse

Album: Kall det hva du vil

Record Label: Selvprodusert

Rating: 3/6

Kall det hva du vil

TEXT: LYONEL PERABO

kultur@utropia.no

Jeg personlig liker ikke Rap. Jeg kan dessverre ikke knytte meg til denne moderne urbankulturen som blant annet inneholder: graffiti, Mc'ing, and whatnot...Jeg er en Metalhead! Jeg husker ikke helt hvorfor jeg fikk denne platen da, av bandet Herreløse, en Hip-Hop trio fra Oslo... I alle fall, uansett om jeg liker det eller ikke må jeg vel skrive en slags anmeldelse, og hvem vet, kanskje blir det ikke så forferdelig som jeg tror?

Etter å ha hørt på platen et par ganger, må jeg faktisk si at Kall det hva du Vil er mye bedre enn det jeg hadde forventet! Det er et Rap album, med tre Mcs (KverulAnton, Apati og MisterK), en masse gjesteartister som blant annet onkel P og det er også ett par gode

produsenter med, inkludert vår egen Poppa Lars!

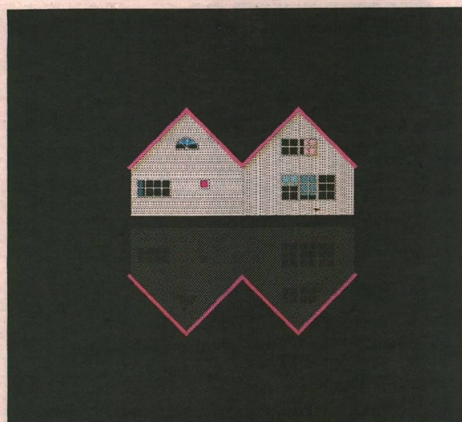
Albumet er faktisk ganske variert og innholdsrikt. Til tross for at Herreløse (som har spilt sammen i nesten 15 år!) har dype røtter i Hip-Hop, finnes det en stor del alternativ innflytelse over hele albumet. Den ganske "rocke-aktige" låta viking starter albumet med tøffe rytmer mens låt nummer to; Et Lite Grønt Monster høres mer ut som Reggae/Dancehall.

Alle de tre Mcs'ene har en ganske god flow, og det tvang meg til å gå gjennom albumets tekster for å lese de, som jo alltid er et godt tegn. Når det gjelder selve musikken så er Kall det Hva du Vil et album fylt med en masse kule beats

som passer perfekt til rapping ("Narkotika").

En del av låtene er også ganske dystre og nostalgiske og har til og med alvorlige og intelligente tekster. Min personlige favoritt er låt nr. 10; Utopia (som virker mer som R'n'B enn Hip-Hop) som er en låt hvor de Herreløse guttene gir en ganske mørk beskrivelse av Norges rike anno 2014.

Alt i alt ble jeg ganske overrasket over denne platen. Jeg er fortsatt litt mistenkelig på Rap og Hip-Hop generelt men jeg kan i det minste anbefale det Herreløse Crewet: disse Oslo-væringene fortjener absolutt Street-Creden deres.

Artist: Marte Wulff **Album:** Utlengsel med Kristiansand Symfoniorkester
Record Label: It's Definitely Records **Rating:** 5/6

Utlengsel med Kristiansand Symfoniorkester

TEXT: ELZA BÖRÖNDY

kultur@utropia.no

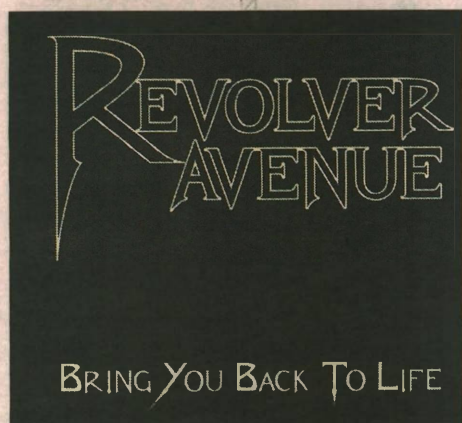
When you start listening to it, your soul recovers; Marte Wulff's amazing voice takes you to a magical land. But the album offers more: together with the symphonic orchestra of Kristiansand, the songs get a really special mix. Her voice and sometimes the style seem to be similar in many ways to Ingrid Olava, especially in the beginning of a song, for example on the second track, "Finne Deg Igjen". But on some other

tracks, it resembles of Siri Nilsen's voice, for example in track 9, "Fornuften Følger".

The album is a perfect mix of songs, you cannot get bored of them and it is easy to differentiate between the songs, as all of them have their own mood, tempo and its own peaks and valleys. The only exception is track 8 "Kom nå" which seems to be a little bit different from the previous and

following tracks, with a more aggressive tone and content, this is why the album gets only 5 points out of 6 on my scale.

This album is definitely not for background music because when you are listening to it, you stop concentrating to anything else, you stop to listen to the songs and get lost in the beautiful voice of the singer and the sounds of the orchestra.

Band: Revolver Avenue **Album:** Bring you back to life
Record Label: Self-released **Rating:** 3/6

Bring you back to life

TEXT: LYONEL PERABO

kultur@utropia.no

Revolver Avenue is a young band from Oslo and, with the guise of mysteriously dark cover art, they released their first album "Bring You Back To Life" as a self-production. The CD, which comes as a digipak, is rather stern-looking with only minimum finishing and no song lyrics, but the CD that lies inside does the job more than properly.

Is Your War") that is filled with MeloDeath/Metalcore riffs and catchy, almost pop, vocal lines. As a result, the track goes down very smoothly.

Following this epic song come a couple of slightly tamer ones ("Heaven and Hell" as well as "Bring You Back To Life"). The metal influences there are clearly tuned down, while the skillful singing and the melodic guitar lines remain.

As the album carries on, one cannot fail to notice that the "pistoleros" of Revolver Avenue know how to craft powerful melodies, both instrumentally and vocally. How-

ever, in my humble opinion, they fall short of providing powerful riffs like that in the first track. This flaw, coupled with a rather unhealthy focus on mid-tempo tracks towards the end of the album, unfortunately slows the momentum the album started with.

Still, one has to admit that Revolver Avenue has found quite a unique sound. In the rifts between Metalcore, Heavy Metal, Hard Rock and Southern Metal, they most certainly have the opportunity to rise high as long as they keep on feeding the machine with heavy riffs and ear-watering melodies. Thumbs up and see you next time!

The album starts with a rather melodic twist ("Prelude") - various strings and the sound of a violin create a dramatic atmosphere, leading to heightened expectations from the avid listener. Said listener is then smacked in the face with a massive track ("This

Band: Razorbats **EP:** Bring it on
Record Label: Destructo Rec. **Rating:** 4/6

Bring it on

TEXT: LYONEL PERABO

kultur@utropia.no

Razorbats is the new name of the band formerly known as THE HEAT. These guys released a seven inch last year and I really dug it. It was kinda neat Scandirock with punchy rock riffs and rather hilarious lyrics. But THE HEAT is dead now; long live RAZORBATS, which just released a four-song EP with Destructo Records (TURBONEGRO's label in case you were wondering), a well-known defender of the true rock'n'roll creed.

bases from which to launch their rocking assault, they now wholeheartedly embrace their hard-rock identity.

This EP is somewhat reminiscent of early GLUECIFER (period "Ridin the Tiger") but with a punkier, sleazier edge. This is due in part to vocalist, Even Berg's, performance: the best way to describe it would be to imagine him as the illegitimate son of Hank from Helvete and Axl Rose.

to keep a healthy dose of punk energy in their guitars. The song "Born in Blood" is probably the punkiest of the EP and in my opinion the most savory of all: imagine NOFX and RANCID fronted by a snotty Hank from Helvete.

All in all, "Bring it On" is a promising record that will without a doubt make ladies and baby-boys shake their ass in unison. If RAZORBATS manages to channel this great feeling of rock'n'roll urgency and keep producing tunes as catchy as these we might get a nice surprise when the LP (hopefully) comes up.

This EP is a departure from the nascent sound the band had developed on their first 7". Back then the band was still looking for

The riffs are also quite sleazy, to say the least. They're hard rock sure, but not cock rock in the sense that the Bats still manage

Modig prosjekt om mobbing

FILMANMELDELSE

TEKST: Mirjam Lohne Henden

Fakta:

- > Tittel: Gjenforeningen (Återtreffäffen)
- > Regi: Anna Odell
- > Land: Sverige
- > År: 2013
- > Sjanger: Drama
- > Lengde: 1 t, 29 min
- > Karakter: 5/6

Regissør Anna Odell gjør et kunstnerisk stunt når hun opptrer i rollen som seg selv i filmen Gjenforeningen. Fortellermåten er kronologisk og tar utgangspunkt i Odells egne erfaringer. I virkeligheten ble aldri Anna invitert til jubileumsfesten med klassen fra barne- og ungdomsskolen. Hun undres over om årsaken til dette stammet i en visshet om at et møte med henne kunne resultere i et ubehag for samtlige.

Filmen består av to deler. I den første delen har Anna rekonstruert gjenforeningen slik den i et gitt scenario kunne ha sett ut dersom hun hadde vært invitert og tilstede. Hun tar mot til seg og konfronterer sine tidligere klassekamerater med brennende blikk om ubehaget hun bar på gjennom skoleårene. Reaksjonene er kraftige og alle går inn i sine gamle roller som om de sist møttes i går. Hun blir stemplet som en festbrems og sammenkomsten utarter seg svært dramatisk.

I del to kontakter hun og konfronterer sine klassekamerater i fiktive utgaver som hun inviterer for å se den filmatiserte rekonstruksjonen. Hun setter dem i en vanskelig situasjon hvor de blir nødt til å svare for seg og på en måte er Annas rolle snudd. Nå er det hun som er øverst i klassens hierarki. Det kan ta litt tid for publikum å forstå hvorvidt del to er dokumentar eller fiksjon.

Odell gjør et stort poeng ut av at klasseka-

meratene ikke har utviklet seg og modnet til. Dette illustreres gjennom hvor lite reflektert de opptrer og hvordan de med et går inn i sine gamle roller. Dette er nok delvis realistisk, men sannsynligheten er også stor for at de faktisk har modnet seg en hel del. Likevel er samtalene som utløper seg interessante og filmen framstår grufullt realistisk. Filmen kan være forvirrende for dem som på forhånd ikke har kjennskap til prosjektet, men kan skape desto flere overraskelser som bidrar til å understreke Odells budskap. Det belyses på en god måte hvor ulik opplevelse en mobber og et mobbeoffer i ettertid kan ha av hvordan situasjoner har fortonet seg.

Anna Odell vet hvordan å overraske et publikum og hun er dyktig til å framkalle følelser. Hun har høstet gode skuespillere som opptrer i roller som flere i publikum kanskje vil kjenne igjen fra sin egen klasse. Selv om filmen kan være forvirrende og kanskje burde vært mer nyansert, er det en film som er verdt å få med seg. Underholdningen får en til å reflektere over mobbing på en ny måte.

Et hjelpemiddel for å minske vantro

FILMANMELDelse

TEKST: Barbara Lesz

I X-Men – Days of Future Past reiser Wolverine (Hugh Jackman) tilbake i tid for å redde menneskeheten fra verdens undergang. Helten skal hindre at oppfinneren Dr. Bolivar Trask (Peter Dinklage) bruker sine roboter, som er programmert til å utrydde mutanter. For å gjøre dette må Wolverine overtale den unge Professor X (James Mcavoy) til å slippe Magneto (Michael Fassbender) ut av fengsel og ikke minst overbevise alle om at han virkelig kommer fra fremtiden.

En av de sterkeste sidene ved filmen er de velskrevne karakterene. At heltene er ufullkomne og tar feile avgjørelser i her og der gjør det lettere å sympatisere med dem. Filmene får fram den menneskelige siden til blant annet Wolverine og Professor X og gjør publikummet blir bedre kjent med deres historie og motiv. Kjemien mellom McAvoy og Fassbender er så god at den har ført til opprinnelsen av en massevis fan-fiction. Du kan lett finne den ved å surfe på nett eller sjekke ut et av mange intervjuer der begge skuespillerne kommenterer.

Singers film er en godbit for superhelt-tilhengere. Åpningssekvensen er muligens den mest tegneserieaktige scenen i superheltfilmens historie. Den er surrealistisk og mørk, og minner om en senere utgivelse fra X-Men-serien. Montasjene som regissøren bruker gjør at man nesten følger bilder fra en tegneserie. Slow-motion-scenen med Quicksilver er også i verdensklasse og setter høye standarder for den kommende Quicksilver-versjonen i Avengers – Age of Ultron. Filmens fordel er at den ikke er redd for å være en superheltfilm - den prøver ikke å være realistisk og er ikke sjenert når det kommer til å vise frem heltenes superkrefter.

Den eneste jeg kan peke på er noen svake siste tretti minutter. Der offerer Singer mange konsekvenser av heltenes atferd og motiver for spenningens skyld. Til tross for denne defekten er filmen en av de beste filmene Hollywood har hatt å tilby i det siste, og den er absolutt verdt å se.

X-Men filmen er god nok til at publikummet glemmer alt om logikken rundt den råe realiteten.

Fakta:

> Producer(s):	Bryan Singer
Lauren Shuler Donner	> Director:	Bryan Singer
> Writer(s):	Simon Kinberg
Matthew Vaughn
Jane Goldman	> Composer:	John Ottman
		> Release:	May 23, 2014

Skeleton Twins review

FILM REVIEW

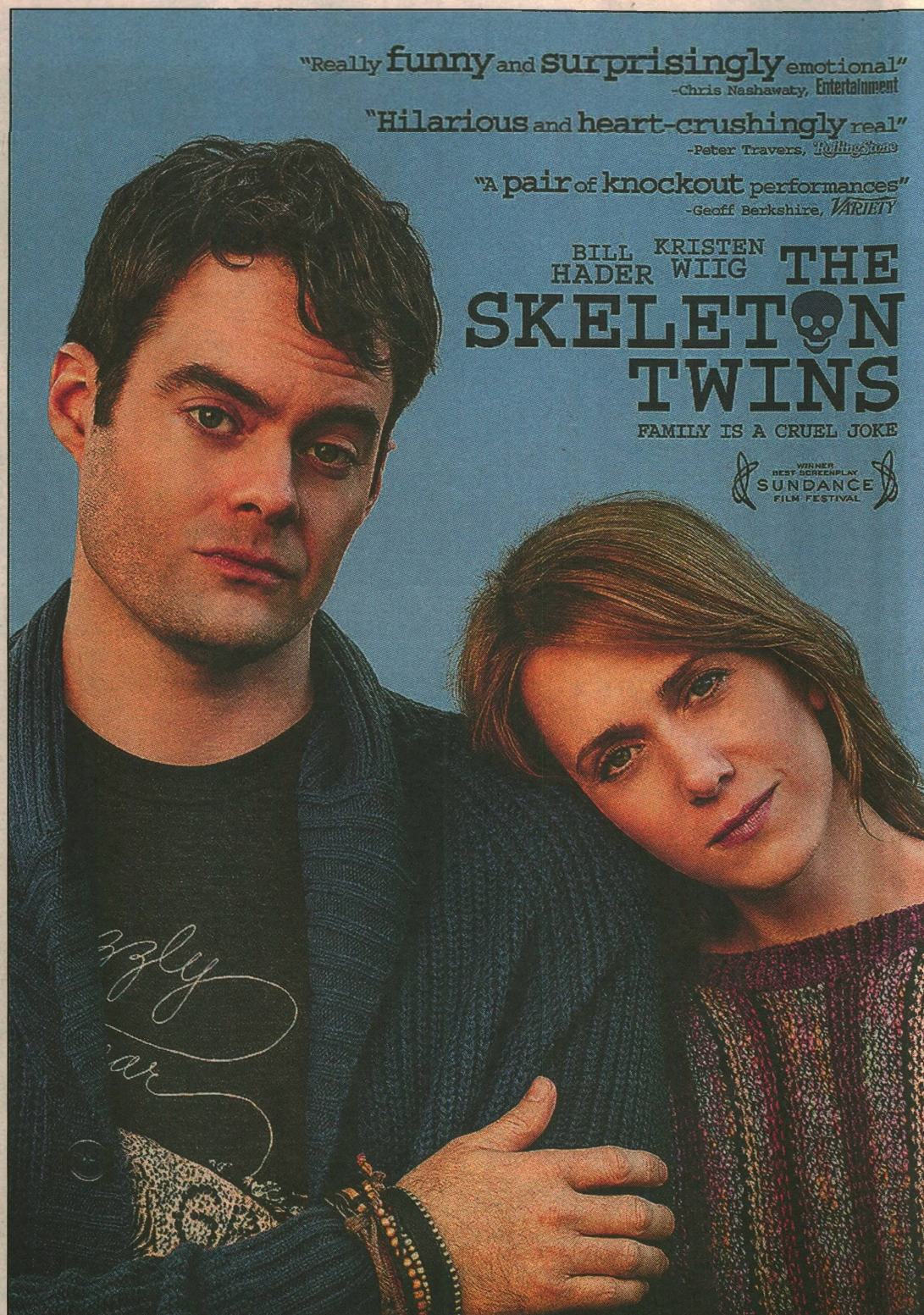
TEKST: Ellen Dobrowolski

Fakta:

- > The Skeleton Twins (2014)
- > Director: Craig Johnson
- > Starring: Kristen Wiig, Bill Hader
- > Genre: Drama , Comedy
- > Distributor: Lionsgate

For a film with suicide as its central theme, *The Skeleton Twins* manages to be a surprisingly funny foray into the troubled relationship between estranged twins Milo and Maggie whose narrow brushes with death manage to pull them together to try to sort out their similar miseries. The film is a true tragicomic relationship study with fantastic performances by lead actors Bill Hader and Kristen Wiig, two *Saturday Night Live* alumni, whose onscreen chemistry is both infectious and nuanced and by itself worth the cost of admission. For fans of Hader and Wiig as comedians, the movie delivers with sarcastic and deadpan humour prevalent in the film as well as with several truly transcendent scenes of broad physical comedy. These comedic scenes help the film sort through its darker material, as Maggie and Milo help each other negotiate their past and present traumas. Be forewarned: while this film packs in a surprising amount of laughs, it does so also with tears. Hader and Wiig's natural comedy works equally well in this darker register, but what is most impressive are the moments in the film that drop all pretenses of humour and let Hader and Wiig embrace the tragic aspects of this dramedy. There is something about seeing comic actors flex their dramatic chops which brings a sense of vulnerability to the proceedings which, in the case of the *Skeleton Twins*, only adds to the sweet fragility that pervades the interactions between the twins. I challenge anyone who has had ever had a strained relationship with their sibling(s) to not tear up during the beautiful Halloween dance scene.

While the film is centered on discussions of suicide and depression, it does not attempt to delve more deeply into the causes of its characters' pain and ennui, electing instead to merely represent the

symptoms while moving unsteadily towards potential solutions. While some might identify this apparent lack of depth as a weakness, I instead found it to be a refreshingly real take on depression. This film offers very few solutions, and only marginally more optimism, and yet it ends with hope. It shows the successes and failures of those trying to work through their traumas, and it is that realness of human error that lands the film its most relatable and engaging scenes. Realness is, in fact, this film's greatness accomplishment. The audience has to suspend but a little disbelief in order to believe in Milo and Maggie as twins, to believe in their shared and individual traumas, and to be-

lieve in the power of their connection. And of course, a pair of knock-it-out-of-the-park performances by the leads and a surprisingly silly but genuinely heartfelt lip sync to Starship's "Nothing's Gonna Stop Us Now" helps as well.

Bottom line: At times wildly funny and other times heartbreakingly sad, *The Skeleton Twins* offers the audience a tragicomic rollercoaster grounded by its incredible performances by its two leads and a strong sense of genuine heart. Rating: 5/6 stars

Regarding Susan Sontag

FILM REVIEW

TEXT: Sana Ahmad

Love words, agonize over sentences. And pay attention to the world.

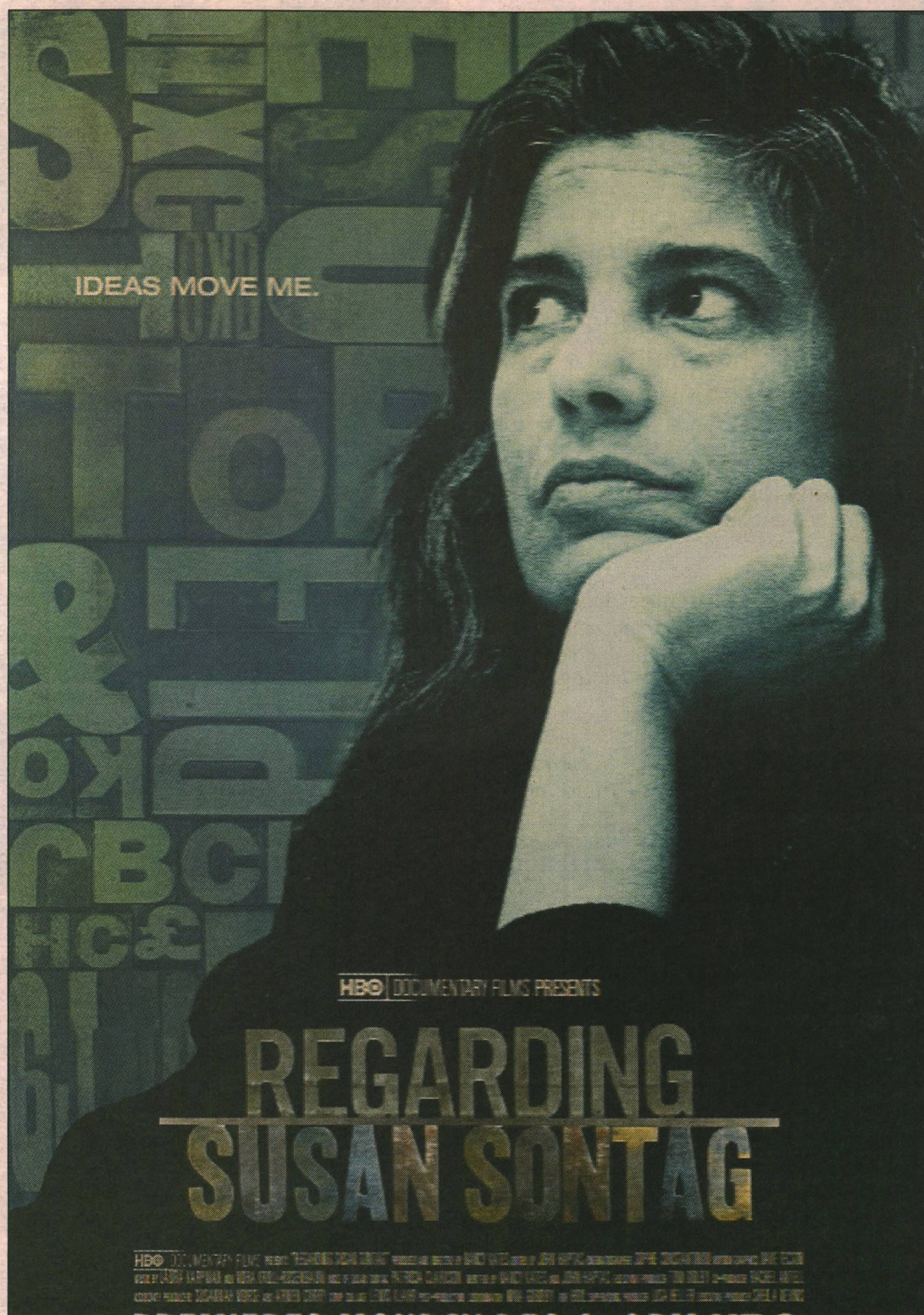
Susan Sontag, a writer, activist, photographer, film maker and a proponent of being interested in all things around her, has been brought back to life through the partnership of director Nancy Kates and HBO Documentary films. The film was released this fall 2014 as a part of Arctic Pride, a festival celebrating the gay culture and life of Tromsø.

Screening a film on Susan Sontag at the gay pride is especially relevant when one looks at the life of the writer who struggled in coming to terms with her homosexuality. At a time when moral codes were written in rigid script with a pen dipped in rich patriarchal colors, there were only a few women who spoke their mind. Susan Sontag was one of them. Susan Sontag was one of very few women who chose to go against the life written for them and instead picked up the same pen to write her own story.

Since childhood, the writer showed great affinity for knowing all things that enveloped her world and even beyond. Being surrounded by books, reveling in the landscapes of unlimited explorations while bound in solitude, gave the writer a sense of limitless power of all that she had yet to achieve. It was at the University of Chicago where Sontag met people who had the same yearning for learning about history, literature and philosophy. One of these fellow learners (and Sociology instructor) was to be her husband, Philip Rieff, with whom she had long conversations, conversations that kept them together for eight years and gave the couple their only child.

However, the chains of family life seemed too controlling for Sontag and hence she decided to begin a new journey at Oxford University where she was granted an American Association of University Women's fellowship in 1957. Post her brief term in Oxford, she moved to the University of Paris, where exciting and intriguing chapters of a new life opened up to her. The writer's time in Paris was one of the most influential periods in her life, engaging and growing together with artists and intellectuals of different genres, affirming her association with the French culture.

It was also in Paris that Sontag experimented with her sexuality and was associated with different women who she remarked, 'as being passionate about something in their lives'. In a publication 'Why Sontag didn't want to come out – her words'

(Out, 2005), the writer, Brendan Lemon, quotes Susan, "I grew up in a time when the modus operandi was the 'open secret'. I'm used to that, and quite OK with it. Intellectually, I know why I haven't spoken more about my sexuality, but I do wonder if I haven't repressed something there to my detriment."

Even though Sontag never openly critiqued the question of homophobia, against which rebellions were building up in other parts of the World, the writer-activist was blatantly developing her opinions and communicating it to the world through different modes like photography, films and even theatre. Of special recognition was her active voice against the Vietnam War and the Siege of Sarajevo.

Sontag has written a wide number of books and produced views that have given inspiration to the world. Diagnosed with cancer twice before, she bravely fought again but in 2004, the National Book Award winner finally succumbed to death, that which she had so vehemently let not become a part of her reality.

But, 'death has finally become real.'

An intergalactic masterpiece

FILM REVIEW

TEXT: Kristoffer Stålby

Rating: 6/6

Christopher Nolan's *Interstellar* is likely to be the best science fiction movie ever made. The movie takes you on an astounding scenic journey through space while offering compelling drama.

The movie takes place in a pre-apocalyptic setting. The earth is starting to become uninhabitable. Food and resources grow scarce as crops die off.

The story revolves around Cooper (McConaughey) and his role on a crew of intergalactic travelers searching for a new home for the doomed human race. It's also the story of his relationship with his family on earth, mainly his daughter Murph (Foy, Chastain, Burstyn). We see how he copes with keeping up with their lives back on earth, which are increasingly difficult to keep track off, and how Murph deals with feelings that her father abandoned her and her brother. Murph believes her room is haunted by a poltergeist and the story picks up when a coded message made by gravitational waves appears in the dust in her room. Cooper figures out that it is a binary code with coordinates for an unknown location. He embarks on a trip to the location, where he finds a secret base which turns out to be NASA's headquarters. NASA, thought to be long defunct, had been operating in secrecy to find a way for humanity to survive. We learn that an unknown life form opened a black hole in the solar system that leads to a new galaxy with possible inhabitable planets. As Cooper is one of the few remaining people on earth with training in operating space crafts he is offered a place on the crew that will embark on the long journey in search for a new home.

The scenes in *Interstellar* are simply beautiful, from the near -apocalyptic earth to empty outer space and the new worlds. There is something magnificent about *Interstellar* that leaves one in awe. The soundtrack, provided by Zimmer, does not fail to deliver. It manages to convey feelings about how faith changing the events of the movie are better than the dialogue, although without clarity. A mission of such magnitude will require sacrifice, no matter how much one would like to hope otherwise. Throughout the movie we will feel that the main characters have been wronged but that it's justified. Yet another reason why it's so hard to let go of the deep impression you are left with. While it's far from an action movie, there are a few scenes that really manage to raise the excitement. And as a science fiction film, it doesn't give way to inexplicable phenomena and

futuristic technology. It simply makes you feel a sense of present-day reality that really grounds you in the story. That alone would not be enough to crown it the best sci-fi movie ever made, as one of the perhaps more overlooked aspects is the drama. Many other sci-fi movies deal with specific relationships and introspection while space traveling, but no one really comes close to the way it is pulled off in *Interstellar*.

The most compelling part is the relationship between Cooper and Murph, the suddenness with which Cooper must leave earth and his family, how their once intertwined destinies grow further and further apart, and of course how this affects them both. McConaughey's acting is emotional and intense. How he goes from being a responsible crew member to being reminded that he is a father and that he is further drifting away from his children is tearful at times. Had it

not been for this aspect of the film it would not have felt as powerful as it does. While Nolan has managed to cast many established stars (Hathaway, Caine, Damon), none of the other characters or their relationships can fill or compete with the relationship and its development between Cooper and Murph, not that one would believe Nolan intended any differently.

The movie is not without flaws. At one of the major plot twists in the movie one may feel a bit cheated for keeping it so down to earth as it had been, yet you don't feel any reason to blame the director for what is happening. It is simply one of those movies that you can't let go of when you step outside the cinema. You might have been on earth when you entered the cinema, but when you walk out you will still feel as if you are in space.

kultur@utropia.no

Endre Rusket: Elsket og savnet

BOOK REVIEW

TEXT: Elza Böröndy

Facts:

> Rating:

6/6, if you are in love

6/6 even if you are not in love

> Author: Endre Rusket

> Book: Elsket og savnet

(Missed and loved)

> Released: 2014

> Publisher: Kolon

> Language: Norwegian Bokmål

> Pages: 53

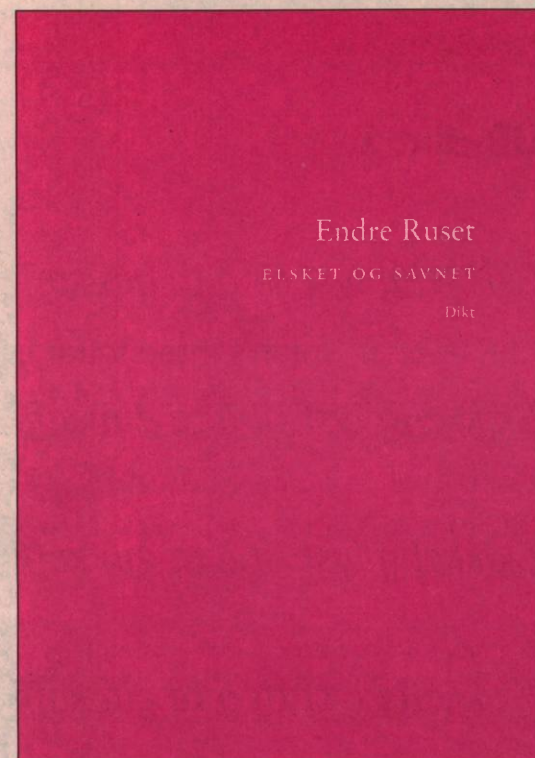
> Format: 20 x 12 cm

> Genre: Poetry

The book is recommended to you if you want to learn small expressions and specific details of the Norwegian language, such as how to express when somebody is very intently reading a book which makes them completely ignore the outside world, or everyday almost subconscious routines such as putting the key in an exact place everyday upon returning home from work.

The book is definitely recommended to you if you are in love, because then you can perfectly understand the lover's feelings, such as how he finds his love in the beloved one's every movement. If you are not in love, please read the poems: you will realize that it is not worth giving up on love. You may realize how nice it is when you see your beloved one in everything: in their actions, in your imagination, or even in the kitchen in every ingredient, on every shelf. Love is present everywhere!

But what is love? Is it a blank paper on which we can decide what to write? Do we have an eraser? Is it possible to erase our beloved one? Is love painful when lovers miss each other? Does love allow us to learn the past of our beloved one? Is love as powerful when we love from a distance? Is love only our perception of another person?

The book gives a whole new perspective about love utilizing a unique new form of type of poetry. Do not look for rhymes: feel the rhythm in the author's thoughts and words. Find it in the bookstores with love.

kultur@utropia.no

Hanne Aga: Snart er møtet over

BOOK REVIEW

TEXT: Elza Böröndy

Facts:

> Rating: 6/6

> Author: Hanne Aga.

> Book: Snart er møtet over

(soon is the meeting over)

> Publisher: Margbok

> Format: Pocket

> Language: Norwegian Nynorsk

> Released: 2014

> Number of pages: 57

Hanne Aga's style is quite unique and contemporary, though she did not start writing recently: this is already her twelfth book and she has been writing since 1981. The poems that she writes are similar to Japanese haikus, except that sometimes her thoughts are not finished. Nomen est omen: the reader can get the impression that this work, symbolizing the meeting between the author and the audience, will be over soon. What we get from her writings are impromptu tatters from her: about love, life, or a moment from the day. It depicts the world as if it were full of uncertainty in time, creating the image that soon things will come to an end.

This work is perfect for readers who love art and romantic styles or like to think about life and enjoy reading experimental poetry. The author is from Røra, which is a small town in the middle of Norway. The poems are written in nynorsk so I definitely recommended it for advanced language learners who would enjoy the short sentences while learning new words and challenging themselves in their understanding of nynorsk. The book is printed by MARGbok, Tromsø. Enjoy!

kultur@utropia.no

Dikt

TEKST: Erlend Wichne

ILLUSTRASJON: Boyka Todorova

UB-dikt 1

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Skikkelig lyst til å ta ein kaffi med ho

Lyst på ein kaffi?

Meg? Nei, ikkje så seint.

Okei.

Diamanter er sagt å være kvinnens beste venn, da er kanskje zirkoniumdioksid mannens beste venn.

KJEMIEN RUNDT OSS

TEKST: Bjarte Aarmo Lund

FOTO:

<https://www.flickr.com/photos/jackofspades/9178507085/sizes/o/>

Zirkonium er grunnstoff nummer 40 og er ett av transisjonsmetallene. Metallet i seg selv er nokså mykt og gråhvitt, og på mange måter et nokså kjedelig grunnstoff. Zirkonium har ingen kjent biologisk rolle, og er heller ikke spesielt farlig om du da ikke tømmer zirkonium-pulver i øynene (men det gjelder også de fleste andre stoffer).

Mineraler med zirkonium er beskrevet allerede i 2. Mosebok som smykkesten, men først i 1789 ble zirkonium anerkjent som et eget grunnstoff.

1% av zirkonium-produksjonen går til å innkapsle brenselstaver for bruk i kjernekraftverk siden zirkonium effektivt absorberer nøytronene som driver prosessen og på den måten sørger for at reaksjonene ikke går amok. Et problem med å bruke zirkonium til dette formålet er at ved høye temperaturer (ved bortfall av kjøleanleggene) produseres det hydrogengass når zirkonium kommer i kontakt med vann, og da blir eksplosjonsfaren stor. Både ved Fukushima og Three mile island atomreaktorene var net-

ZIRKONIUMDIOKSID kan brukes til å erstatte diamanter og kan fåes i mange ulike farger avhengig av hvordan produksjonen blir utført.

topp hydrogengass-eksplosjoner en del av problemet.

Zirkoniumdioksid er ZrO_2 , altså to oksygenatomer bundet til ett zirkonium-atom, har mange bruksområder. På grunn av hardheten og korrosjonsbestandigheten brukes det mye i tannbehandlinger, men også i kjøkkenkniver.

Enkeltkrystaller av zirkoniumdioksid i en bestemt krystallform har mange egenskaper likt med diamanter og brukes i stor grad som

diamant-erstatning der kostnad eller mengde gjør diamanter uaktuelt. 0.2 gram diamant i perfekt stand kan koste over 50000 kroner, mens en tilsvarende mengde zirkoniumdioksid ikke trenger koste mer enn 500 kroner. Nyere metoder gjør det enda vanskeligere å avgjøre om det er diamant eller zirkoniumdioksid, så med en prisforskjell på 100 ganger er det vel klart at zirkoniumdioksid er mannens beste venn.

kultur@utopia.no

En tid for alt. Redesign av amatørteaterbevegelsen?

IRENE Nordhaug Hansen, daglig leder Hålogaland amatørteaterselskap (HATS).

PRESSEMELDING

TEKST: Irene Nordhaug Hansen

FOTO: HATS

Både røde og blå kulturministre har gitt anerkjennelse av frivillig drevet scenekunst ved å øke statlige midler til formålet gjennom ulike virkemidler. Nå er det paybacktime.

Departementet utbetaler ikke lenger midler til Norsk teaterråd, og bakgrunnen er ikke at embetsverkets ansatte eller politisk ledelse er vrang. Det foreligger legitime krav fra den offentlige tilskuddsgiver bak denne avgjørelsen. Drift og oppgaver i paraplyorganisasjoner setter krav til profesjonalitet i alle ledd og strukturelle rammer som er tilpasset oppgaven. Et stort endringsarbeid må til for at Norsk teaterråd kan få fornyet tillit som forvaltningssorgan for statlige midler fra

Kulturdepartementet. Senter for forskning på sivilsamfunn skrev i en rapport i 2012 følgende: "Noen av paraplyene [...] er etablert med det formål å fordele offentlige midler til organisasjoner. Andre er opprinnelig etablert som en interessepolitisk aktør for frivillige organisasjoner, men har etter hvert fått rollen som fordelingsinstans for offentlige myndigheter. Det har ikke vært gjennomført systematiske studier av hvilken betydning slike rolleblandinger har". Vi som arbeider profesjonelt i feltet med frivillig scenekunst må sørge for konstruktive innspill og organisatoriske endringer som kan møte de praktiske utfordringene vi nå står ovenfor. Er det den beste

løsningen at fordelingen av 16,1 millioner til frivillig scenekunst skjer gjennom en paraplyorganisasjon? Det er på tide å stille spørsmålet. Feltet trenger et kunstfaglig løft og det må samarbeides mer. Dette vil gi mye større slagkraft og en større ressursutnyttelse. Seminaret "Redesign for amatørteaterbevegelsen" som arrangeres i Tromsø 13. januar 2015, må i den nye konteksten som har oppstått med Kulturdepartementets avgjørelse også handle om veien videre for Norsk teaterråd.

Info om seminaret: <http://www.hats.no/nyheter/seminar-13-januar-2015/>

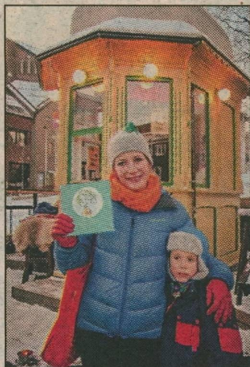
kultur@utopia.no

From utropia.no

Of Guns, Mustaches and Music

Although the band "Pistol and Bart" did not necessarily have a jazz focused genre, it pulled crowds with its fusion of different elements like country, Americana, Norwegian folk and hip hop. The band's focus on variedness is evident from the different backgrounds that its musicians come from. The vocalist Erik "Markers" Forsgren is trained in hip hop, whereas the guitarist Rudi Nikolaisen has an emphasis on rock. What made this fusion even more interesting were the lyrics to the songs which had a sense of darkness, self-revelation and melancholy to them.

The Rocket that never went into space

The Rocket (or Raketten, as locals used to call it) is one of the landmarks of Tromsø. The kiosk has had many incarnations throughout its life, which began in 1911. It has been recently turned into a bar where one can buy a decent hot dog, made from homemade ingredients and local bakery products. If you get one, you will probably eat it immediately (because it's so good) while listening to the ambient music that makes the atmosphere even more special.

Requiem for a Dream

The Tromsø University Choir Mimas along with the orchestra from the UiT Music Conservatory performed together on Sunday, November 16th, 2014 in the appropriately gorgeous venue of the Arctic Cathedral. The show they performed was Requiem by Wolfgang Amadeus Mozart, an Advent staple of choral repertoires.

Concert in Tromsø with Arkhangelsk Chamber Orchestra and Ola Asdahl Rokkones

The Arkhangelsk State Chamber Orchestra and saxophonist Ola Asdahl Rokkones performed a concert of Norwegian, Latvian and Russian music on Sunday 9th of November 2014 at the Arctic Cathedral. The performance was a part of a longer tour in Northern Norway, ending in Oslo and St. Petersburg. One of the best known works - Concerto in Eb, composed by Alexander Glazunov was performed by the string orchestra and the enrapturing saxophone. The project was supported by the Barents Secretariat, Norwegian Arts Council and the Festival of North Norway.

Enjoy Utopia's photo gallery for this concert at utropia.no

Baker Hansen - Chet baker på norsk

Baker Hansen, a popular Norwegian band drew fans from Tromsø to their performance on Saturday 15th of November at the Barents jazz festival. Baker Hansen, the young band is popular for reviving the musical legacy of the American jazz musician Chet Baker who is known to have spent a large amount of his life in Norway, enticed by the Norwegian music, poetry and culture. Although, the band members have been known to play their own renditions of artists like Tomasz Stanko, Dave Friedman, Ralph Alessi, Jon Christensen etc, the Saturday night performance saw a special recognition to Chet Baker's works like "My Funny Valentine", "Never can I find a Web like You" amongst others.

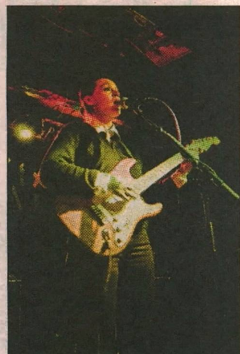
Enjoy Utopia's photo gallery for this concert at utropia.no

Nordnorsk symfoniorkester and Leif Ove Andsnes Tromsø

The Arctic Philharmonic Orchestra, with conductor Christian Lindberg, and together with the remarkable pianist Leif Ove Andsnes, performed an extraordinary concert; combining music and visual art to create a unique experience for the public of Tromsø.

Check these and other articles at utopia.no !

Silja Sol at Bastard

Silja Sol performed on the 7th of November at Bastard bar. She is a young Norwegian singer from Bergen whose style is distinguished in the Norwegian music scene. The concert by Silja Sol has been an interesting experience. She performed on the small stage by herself, with only her electric guitar to keep her company. Her music is very sweet and light having a hypnotizing effect on the audience, standing and sitting around the small cellar bar.

Original Hopeful Metal

Thursday 13th of November The Roadhouse was the stage for a concert featuring three young and hopeful Metal bands showcasing their new material. The concert, which was organized by headliners DREAMSLAIN, in order to raise money for Asylum-seeking children, gathered two other bands: the youngsters of DEFACED and LONG-BAUGH.

Joik + Tradisjonell norsk folkemusikk

= sant

Georg Buljo og Ragnhild Furebotten kommer fra to helt forskjellige verdener på den nord-norske folkemusikkscenen. Hva skjer når du har dem sammen på samme scene? Det var en natt for to år siden da Georg Buljo og Ragnhild Furebotten spilte sammen for første gang i en bar i Harstad. Konserten ble direkteoverført på NRK P2 og ble en kjempesuksess, nok til at prosjektet skulle gjentas to år senere, den 22. november på Verkstedetscenen ved Kulturhuset i Tromsø.

Los Plantronics at Bastard Bar

Los Plantronics at Bastard Bar on the 15th of November 2014. High-octane gig by consummate performers. Enjoy Utopia's photo gallery for this concert at utopia.no

Play Hard and Hit Hard at Arctic Roller Derby

Ladies of Tromsø – are you looking for a good way to make friends? A new, exciting way to keep fit? Or do you just really want to put on some skates and hit other people? If so, Arctic Roller Derby just might be perfect for you.

Teater Aksen – Student Theater with quality

Four walls, three people, one color. I met Cristina Langfeldt and Andrea Oudenstad in the black rehearsal room in Kunstakademie. Both of them have professional backgrounds in arts and participated in Teater Aksen's prior life as actors. They decided to take a different perspective and start over. They've implemented many changes and are going to produce and direct a performance this year.

UNDERHOLDNING

ILLUSTRASJON: MANON COURTAUX

To the holy people that makes "sjokoladeboller" at Mix on campus:

I am sure we students won't die of some more chocolate

Hello librarians at Uit:

Just wanted to say thanks for making me feel like I have friends. You're always so helpful and kind. It can be pretty lonely being me sometimes.

To the cakeman at Samskipnaden:

You make me dream of Oreo cake, Tiramisu, chocolate cake, more chocolate and you name it!

To the squeaky clean/psycho psychology student:

Stop calling me, stop calling me!! Stop calling me at work, stop calling my boss! Stop calling me at school! Stop leaving notes under the windshield wipers of my car! I know it's my turn to clean the kitchen! I will clean it as soon as possible! I swear!

To the international students leaving Tromsø and don't know if you will come back

We promise you we will not stop cry to you come back and enjoy the mid-night sun

To the bus driver that saw me running and didn't stop:

I had the most sad and had to ask for help face to face the world... Why didn't you stop! :o ;-(

To the crazy man at VT who keeps joining in on my conversations:

GO AWAY! YOU SCARE ME!

To my friend who changes profile picture 5 times a week:

I counted 1208 pictures of your face being photographed from 2 different angles. Will you try to surprise me tomorrow? Take a dog with you, or something. Surprise me!

UiT STUDENT'S CLOCK IN EXAMS PERIOD.

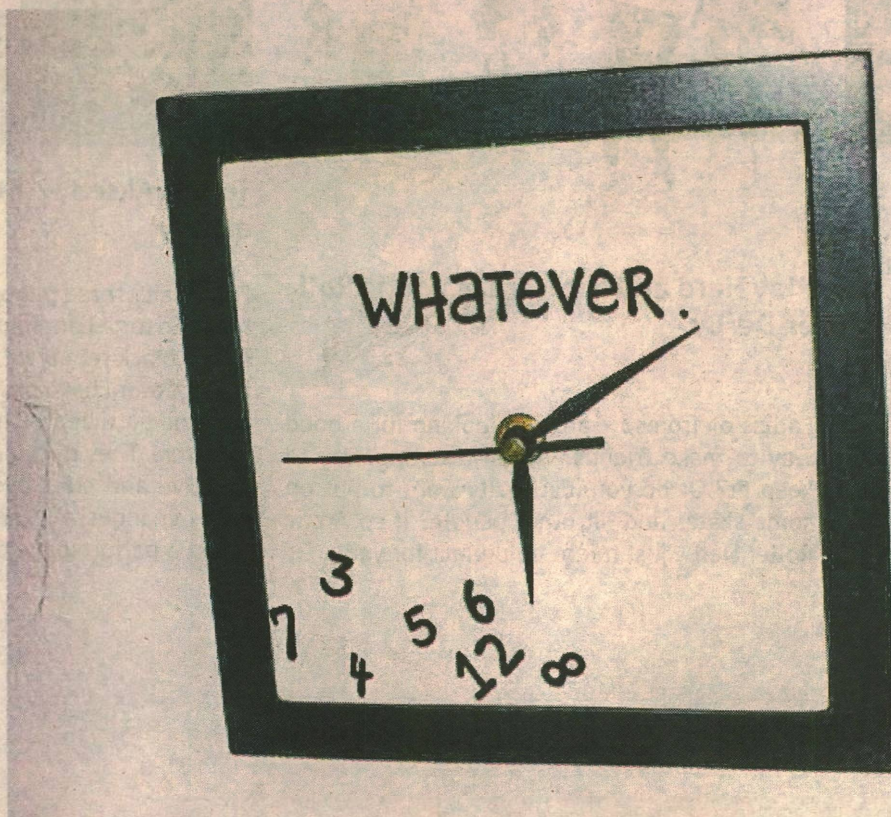

FOTO: EDMUNDO QUIÑONEZ

UTROCOPE

ARIES:

You will meet a tall stranger. He will take your money and your iPod.

TAURUS:

Stop covering in the corner and don't hide from your fate. Instead grab the bull by the horns and live life to the... Actually, that's terrible advice. Don't grab bulls by their horns, they can be dangerous.

GEMINI:

If you need an answer and you need it fast, ask your crystal ball for a simple yes-or-no solution!

CANCER:

Cancer, not the nicest thing to get, neither are crabs for that matter.

LEO:

You are a TIGER! You are the cream of the fight, you stalk your prey in the night, you are the Eye of the Tiger. ROAR! Oh no, wait, you're a lion.

VIRGO:

This one's for virgins. Seeing how none of our readers qualify, you can skip to the next one.

LIBRA:

You will reveal your personal secrets, discover your strengths, weaknesses and boundaries at a crazy party ;)

SCORPIO:

Are you hungry for a bit of wisdom but not so hungry to eat the fortune cookie that contains it? Then follow your feelings as you have always done it.

SAGITTARIUS:

You've been drinking a lot recently, but it hasn't been enough. Only through consuming your entire body weight in Mack beer will you achieve inner harmony.

CAPRICORN:

Your birthday is around Christmas and New Year, how unfortunate. This has left the world not particularly interested in you. Expect this to continue.

AQUARIUS:

The unusual positioning of Saturn has made members of the opposite sex find you irresistible this week. Make the most of it – the rest of the year you're repulsive.

PISCES:

It's time to start eating better: if we are what we eat, you're fast, cheap and easy.

culture calendar

4. – 13. desember

RadVent – Scenekunst

@Rådstua Teaterhus

RadVent er RadArts førjulsgave til Tromsøpublikummet.

RadArt er et nettverk av profesjonelle scenekunstnere som jobber med teater, dans, musikk, ny-sirkus, performance, film, installasjonskunst og mye mer. RadArt holder til i Tromsø og har i dag rundt 80 medlemmer. RadArts mål er å styrke og fremme den frie scenekunsten i nord.

Les mer i radart.no

4. – 17. desember

Virginia og julenissen

@Hålogaland teater

Det skal være dyktige skuespillere i Lille Hålogaland Teater sørge for ved å gi oss et hyggelig gjensyn med Virginia og julenissen. Forestillingen gledet både store og små da den spilte for fulle hus på Scene Vest før jul i 2012. Nå er Virginia og hennes verden tilbake – denne gang på Scene Øst i en omarbeidet versjon, fortsatt med den flotte musikken til Lars Bremnes og den gode julestemningen.

5. – 7. desember

Nøtteknekeren

@Kultuhuset

Velkommen til en eventyrlig førjulsballett fylt med vakker musikk og dans, en stor klype kjærlighet og en liten dose magi.

Det er duket for årets store førjulsballett! I år er det den tradisjonsrike juleballetten Nøtteknekeren som står på plakaten med musikk av Tsjajkovskij, spilt av symfoniorkesteret og dirigert av Lars-Erik ter Jung. Det blir en fargerik og spennende forestilling med over 200 barn og unge på scenen.

6. desember kl. 15.00

SUOMI SOI - Sanger fra Finland

@ Tromsø Rådhus

Konsert med Tromsø Akademiske Kvinnekor og Det Norske Mannskor av 1995 i forbindelse med feiringen av Finlands selvstendighetsdag.

6. desember

kl. 18:00 og kl. 20:15

Julekonsert med Aurora Borealis og

Rein Alexander

@ Ishavskatedralen

Stemningsfull julekonsert med Aurora Borealis og Rein Alexander. Vi synger 2 konserter, en kl

1800 og en kl 2015. Dirigent Tore Brox, piano Eirik Fjelde, kontrabass Per Martin Grenlund, trompet Sindre Bowitz Larsen.

7. desember kl. 20:00

Fotefar

@ Vertshuset Skarven

Fotefar er en trio som bærer navnet med rette. Når tre musikere av dette kaliberet møtes, er det rom for musikalsk overskudd; å kunne leke med musikken, gjøre krumspring innenfor allerede opptråkkede stier, samt å lage sine egne fotefar der det trengs.

7. desember

kl. 18:00 og 20:30

Julekonsert med Gospelcompagniet

@ Ishavskatedralen

Julekonserter med Gospelcompagniet fra Tromsø, med Jardar Johansen som dirigent. konsert både kl 18.00 og 20.30

12. desember kl. 12:00

Lunskosert

@kulturhuset

Musikk som passer fordøyelsen!

13. desember kl. 23:00

Ond Blod + Lüt

@ Bastard Bar

Vi tar oss en pause fra låtskriving. Vi har i tillegg fått med oss de relativt nye hardcore-fantomane i LÜT for å lage fest den 13. desember!

14. Desember kl. 19:00

Julekonsert med Tromsdalskoret

@ Ishavskatedralen

Tromsdalskoret med solist og musikere inviterer til en stemningsfull førjulskonsert med tradisjonelle og nye julesanger.

17. desember kl. 20:00

Friederike Bischoff – Absolutt julero

@Kulturhuset

Julen er magisk, men også litt hektisk? Godt å kunne roe helt ned med klassisk musikk av de store mesterne – Bach, Beethoven, Schumann og Debussy.

19. desember kl. 18:30

MGP Jr

@Kultuhuset

Finalistene fra MGPjr holder tradisjonene i hevd. Også i år setter de sammen en forrykende konsert og drar på turné til store deler av landet. Henrik, MGP Jr vil gi dere julestemning med alt fra klassiske julesanger til rock'n roll og kanskje får du høre deres egne MGPjr sanger? Gled dere til å årets familiekonsert!

21. desember

kl. 18:00 og 21:00

Julekonsert med Jardar Johansen

@ Ishavskatedralen

I år vil Jardar presentere et svært variert musikalsk repertoar sammen med sitt band. Kappellmester er Skjalg Bjørstad og sammen vil de presentere både norske, utenlandske og ikke minst nordnorske julesanger. Det er rom for både humor og alvor, men aller mest ønsker de at publikum skal få den gode julestemningen. Jardars julekonsert vil både underholde og gi rom for ettertanke.

27. desember kl. 20:00

Romjulsjazz

@ Vertshuset Skarven

Musikken skal være allsidig, vise noe av mangfoldet i denne delen av Tromsø musikkliv. Dette er kvelden for variert musikk og dermed mulighetene for å vandre rundt i de tre lokalene for å finne noe en liker å høre på. Eller benke seg ned foran akkurat den gruppa en vil høre på. Lokalene byr på muligheter for å høre stillfaren kontemplativ musikk, mens det i et annet lokale er full guffe.

kultur@utropia.no

Illustrasjon: Adrian Myhren